

ข้อมูลสื่อมวลชน

ตรวจราชการจังหวัดบึงกาฬและจังหวัดหนองคาย

ระหว่างวันที่ 12 - 13 ธันวาคม 2561

การประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1
(บึงกาฬ เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และอุดรธานี)
ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย จังหวัดหนองคาย

ท่านสามารถดาวน์โหลดข้อมูลสื่อมวลชน
จังหวัดบึงกาฬและจังหวัดหนองคาย

ด้วยการสแกน QR Code

สารบัญ

- กำหนดการ
- เอกสารข่าว
- เบอร์โทรติดต่อ
- เป้าหมายของการตรวจราชการ
- ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดบึงกาฬ
- วัดโพธาราม และ หลวงพ่อพระใหญ่
- โครงการบูรณาการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ เพื่อดูแลประชาชนนอากศถวาย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุยเดช บรมนาถบพิตร
และถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราของจังหวัดบึงกาฬ
- ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดหนองคาย
- โครงการปรับปรุงขยายการประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองคาย
- ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP และหมู่บ้าน OTOP นวัตกรรมของจังหวัดหนองคาย
- วัดโพธิ์ชัย และหลวงพ่พระใส
- หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบ้านเดื่อ
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

กำหนดการนายกรัฐมนตรี
ในการเดินทางไปตรวจราชการจังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดหนองคาย
และประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ครั้งที่ 9/2561
ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย จังหวัดหนองคาย
ระหว่างวันที่ 12-13 ธันวาคม 2561

วันพุธที่ 12 ธันวาคม 2561

- เวลา 07.00 น. นายกรัฐมนตรีและคณะออกเดินทางจากท่าอากาศยานทหาร 2 กองบิน 6 ดอนเมือง กรุงเทพฯ เพื่อไปตรวจราชการจังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดหนองคาย และประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ครั้งที่ 9/2561 ณ จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ 12 – 13 ธันวาคม 2561
- เวลา 09.30 น. นายกรัฐมนตรีเดินทางถึงวัดโพธาราม ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
- นายกรัฐมนตรีสักการะหลวงพ่อบุญ
 - นายกรัฐมนตรีเป็นประธานในพิธีเปิดโครงการบูรณาการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ เพื่อดูแลประชาชน อุทิศถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- เวลา 10.30 น. นายกรัฐมนตรีเดินทางถึงสวนสาธารณะหนองบึงกาฬและบึงสวรรค์ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
- นายกรัฐมนตรีกล่าวกับประชาชน และเยี่ยมชมผลงานการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลของ จังหวัดบึงกาฬ ดังนี้
- 1) โครงการถนนยางพาราและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากยางพารา 2) เกษตรแปลงใหญ่
 - 3) ข้าวครบวงจร 4) ผลิตภัณฑ์ OTOP 5) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หนองเล็ง
 - 6) โครงการคืนถิ่นขะ

(2)

- เวลา 14.00 น. นายกรัฐมนตรีเดินทางถึงสถานีผลิตน้ำปะโค การประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองคาย ตำบลปะโค อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย
- นายกรัฐมนตรี เปิดโครงการก่อสร้างปรับปรุงขยายการประปาส่วนภูมิภาค อำเภอเมืองหนองคาย – อำเภอสระใคร**
- นายกรัฐมนตรีเป็นประธานสักขีพยานในโอกาส ดังนี้
- (1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มอบหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่โครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 จำนวน 2 พื้นที่ ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดเลย
- (2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหนังสือแสดงโครงการป่าชุมชนให้แก่ผู้แทนชุมชน 5 จังหวัด (บึงกาฬ เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และอุดรธานี)
- นายกรัฐมนตรีกล่าวกับประชาชน และเยี่ยมชมนิทรรศการหมู่บ้าน OTOP นวัตกรรม และผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP จังหวัดหนองคาย
- เวลา 16.30 น. นายกรัฐมนตรีเดินทางถึงหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบ้านเตื่อ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย
- นายกรัฐมนตรีสักการะหลวงพ่ไหญ่อุทุมพร ณ วัดอุทุมพร
- นายกรัฐมนตรีชมการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน และเยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชน การส่งเสริมการท่องเที่ยวริมฝั่งโขง และผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP
- เวลา 18.20 น. นายกรัฐมนตรีสักการะหลวงพ่พระใส ณ วัดโพธิ์ชัย (พระอารามหลวง) ตำบลในเมือง อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

วันพฤหัสบดีที่ 13 ธันวาคม 2561

- เวลา 08.30 น. นายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (บึงกาฬ เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และอุดรธานี) ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2 อาคารเรียนรวมและปฏิบัติการ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย
- เวลา 10.30 น. นายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ครั้งที่ 9/2561 ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2 อาคารเรียนรวมและปฏิบัติการ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย
- เวลา 15.15 น. นายกรัฐมนตรีและคณะออกเดินทางถึงท่าอากาศยานทหาร กองบิน 23 ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ไปยังท่าอากาศยานนานาชาติวัดไต นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อเข้าร่วมการประชุมร่วมนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอย่างไม่เป็นทางการ (Joint Cabinet Retreat: JCR) ไทย - ลาว ครั้งที่ 3 ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 13 – 14 ธันวาคม 2561

นายกรัฐมนตรีลงพื้นที่จังหวัดบึงกาฬและจังหวัดหนองคาย และเป็นประธานประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ณ จังหวัดหนองคาย

นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ปฏิบัติหน้าที่โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเปิดเผยว่า พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีมีกำหนดการตรวจราชการในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬและจังหวัดหนองคาย และประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการนอกสถานที่ ครั้งที่ 9/2561 ณ จังหวัดหนองคาย ระหว่างวันที่ 12 – 13 ธันวาคม นี้

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 หรือ กลุ่มสบายดี ประกอบด้วยจังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดเลย และจังหวัดบึงกาฬ ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา คือ “เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ การค้าและการท่องเที่ยวสากล ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน” โดยมีความโดดเด่นของพื้นที่ เป็นประตูเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง รวมถึงเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

ในการตรวจราชการครั้งนี้ นายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญกับจังหวัดบึงกาฬ โดยเน้นทั้งการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค รวมถึงการเกษตร และการป้องกันบรรเทาปัญหาอุทกภัย การยกระดับคุณภาพของบริการสาธารณสุข การพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา เนื่องจากจังหวัดบึงกาฬนั้น มีพื้นที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (847,095 ไร่)

สำหรับจังหวัดหนองคายนั้น นายกรัฐมนตรีจะเยี่ยมชมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากระบบประปา เพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำในพื้นที่และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนริมฝั่งแม่น้ำโขง โดยมีกำหนดการ ดังนี้

วันพุธที่ 12 ธันวาคม 2561 เวลา 06.45 น.นายกรัฐมนตรีเดินทางออกจากท่าอากาศยานทหาร กองบิน 6 ดอนเมือง ไปยังท่าอากาศยาน กองบิน 23 จังหวัดอุดรธานี จากนั้น เวลา 09.30 น. ณ วัดโพธาราม ตำบลบึงกาฬ

อำเภอเมืองบึงกาฬ นายกรัฐมนตรีเป็นประธานในพิธีเปิดโครงการบูรณาการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ เพื่อดูแลประชาชน อุทิศถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อดูแลประชาชนในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร โดยกำหนดให้จัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ในด้านต่าง ๆ อาทิ บริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน หน่วยทันตกรรม หน่วยวัดสายตา หน่วยสุขภาพจิต หน่วยแนะนำและฝึกอาชีพ รวมทั้งบริการอื่น ๆ ตามบริบทของพื้นที่ โดยกำหนดเปิดตัวโครงการที่จังหวัดบึงกาฬเป็นพื้นที่แรกของประเทศ และเริ่มต้นดำเนินการในช่วงสัปดาห์ที่ 2 - 3 ของเดือนธันวาคม 2561

หลังจากนั้น นายกรัฐมนตรีจะพบปะกับประชาชน ณ สวนสาธารณะหนองบึงกาฬและบึงสวรค์ รวมทั้งเยี่ยมชมผลงานการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลของจังหวัดบึงกาฬดังนี้ 1) โครงการถนนยางพาราและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากยางพารา 2) เกษตรแปลงใหญ่ 3) ข้าวครบวงจร 4) ผลิตภัณฑ์ OTOP 5) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หนองเลิง 6) โครงการคืนถิ่นขะ

ช่วงบ่าย ณ สถานีผลิตปุ๋ยโค การประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองคาย จังหวัดหนองคาย นายกรัฐมนตรีจะเป็นสักขีพยาน ในโอกาสรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในป่าสงวนแห่งชาติพื้นที่โครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 จำนวน 2 พื้นที่ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีและผู้ว่าราชการจังหวัดเลย พร้อมทั้งมอบหนังสือแสดงโครงการป่าชุมชนให้แก่ผู้แทนชุมชน 5 จังหวัด (บึงกาฬ เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และอุดรธานี) หลังจากนั้น นายกรัฐมนตรีจะเป็นประธานในพิธีเปิดโครงการก่อสร้างปรับปรุงขยายการประปาส่วนภูมิภาคอำเภอเมืองหนองคาย – อำเภอสระใคร พร้อมพบปะประชาชน และเยี่ยมชมนิทรรศการหมู่บ้าน OTOP นวัตกรรม และผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP จังหวัดหนองคาย จากนั้น นายกรัฐมนตรีจะเดินทางไปยังหมู่บ้านท่องเที่ยววัฒนธรรมตำบลบ้านเตื่อ เพื่อเยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชน และร่วมส่งเสริมการท่องเที่ยวริมฝั่งโขงและผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP

วันพฤหัสบดีที่ 13 ธันวาคม 2561 เวลา 07.40 น. ณ อาคารเรียนรวมและปฏิบัติการ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย นายกรัฐมนตรีเยี่ยมชมผลงานเด่นของมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย และจังหวัดหนองคาย ก่อนเป็นประธานการประชุมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนบน 1 (บึงกาฬ เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และอุดรธานี) และการประชุมคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการ
นอกสถานที่ ครั้งที่ 9/2561 ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2 อาคารเรียนรวมและปฏิบัติการ 1
มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

ในช่วงบ่าย เวลา 14.00 น. นายกรัฐมนตรีจะออกเดินทางจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ไปยังท่า
อากาศยานทหาร กองบิน 23 จังหวัดอุดรธานี และจะเดินทางต่อไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อ
เข้าร่วมการประชุมร่วมนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอย่างไม่เป็นทางการ (Joint Cabinet Retreat: JCR) ไทย -
ลาว ครั้งที่ 3 ณ เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต่อไป

เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ

จังหวัดบึงกาฬ

- ผวจ.บึงกาฬ (นายนิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร) 08-5481-4400
- รอง ผวจ.บึงกาฬ (นายธวัชชัย ศรีทอง) 08-1845-4306
- ทน.สนจ.บึงกาฬ (นายจำรัส นาแฉล้ม) 08-1845-4350
- นายวานิช นาคเสน ผอ.ก.อำนวยการ 08-5007-4439

โครงการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ฯ

- นายประเสริฐฯ หัวหน้ายุทธศาสตร์ฯ 08-6225-8231

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราของจังหวัดบึงกาฬ

- นางสาวนริศราฯ กลุ่มงานยุทธศาสตร์ฯ 08-5001-4001

หนองบึงกาฬและหนองสวรรค์

- นายสิทธิมา ดวงสุภา รักษาการ ผอ.ก.ยุทธศาสตร์ 09-9024-3863

จังหวัดหนองคาย

- ผวจ.หนองคาย (นายรณชัย จิตรวิเศษ) 08-9203-0431
- รอง ผวจ.หนองคาย (นายจิรศักดิ์ ศรีรักษา) 08-9203-2298
- หน.สนจ.หนองคาย (นายสถาพร พงษ์นาค) 08-9203-4339
- นายสมหวัง อารีย์เอื้อ ผอก.ยุทธศาสตร์ 08-4387-8957
- ว่าที่ ร.ต.เกริก กลลานนท์ ผอก.อำนวยการ 08-9203-4398

การประสานส่วนภูมิภาค สาขาหนองคาย

- นายธนากร ศิลปะลายะ ผอ.แผนและวิชาการเขต7 09-5897-9354
- จุดพบประชาชน ติดต่อ หน.สนจ.หนองคาย (นายสถาพร พงษ์นาค) 08-9203-4339

หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบ้านเดื่อ

- น.ส.ชนิษฐา จันทำมา ท่องเที่ยวชุมชนบ้านเดื่อ 08-6953-9997

มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

- ผศ.ดร.เกียรติ แสงอรุณ รองอธิการบดีฯ 08-1471-9079

เป้าหมายการตรวจราชการ

การตรวจราชการของนายกรัฐมนตรีในครั้งนี้ กำหนดในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดหนองคาย ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ หรือ กลุ่มสบายดี (อุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู เลย และบึงกาฬ) ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรของกลุ่มจังหวัด ในปี 2559 มีมูลค่า 77,261¹ บาทต่อคนต่อปี ซึ่งอยู่ในลำดับที่ 16 ของ 18 กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดอุดรธานี มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวมากที่สุด (85,359 บาท/คน/ปี) รองลงมาเป็นจังหวัดหนองคาย (84,465 บาท/คน/ปี) จังหวัดเลย (83,439 บาท/คน/ปี) จังหวัดบึงกาฬ (67,021 บาท/คน/ปี) และจังหวัดหนองบัวลำภู (49,443 บาท/คน/ปี) ตามลำดับ

ศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ท่าเลที่ตั้งที่เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง มีแนวชายแดนที่ติดต่อกับ สปป.ลาว โดยมีสะพานเชื่อมโยง สปป.ลาว จำนวน ๒ แห่ง ที่จังหวัดเลยและหนองคาย สามารถเชื่อมโยงกับเวียดนามและจีนตอนใต้ และกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) กลุ่มจังหวัดยังเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร โดยเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ คือ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา ในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว มีความหลากหลายและโดดเด่น ทั้งแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เชิงนิเวศ และธรรมชาติ รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้ **“เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ การค้าและการท่องเที่ยวสากล ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน”** และมีจุดเน้นการพัฒนา ได้แก่ 1. การเป็นประตูเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน 2. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง และ 3. การเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

การตรวจราชการของนายกรัฐมนตรีในครั้งนี้ ให้ความสำคัญกับประเด็น ดังต่อไปนี้

จังหวัดบึงกาฬ

๑. การพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภค การเกษตร และป้องกันบรรเทาปัญหาอุทกภัย หนองเบ็นเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในเขตชุมชนอำเภอเมืองบึงกาฬ ใช้เพื่อการอุปโภค บริโภค การเกษตรและประมง รวมทั้งเป็นพื้นที่รองรับน้ำในฤดูน้ำหลาก ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน และถูกบุกรุกจับจอง ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ จังหวัดบึงกาฬจึงขอรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการพัฒนาหนองเบ็นในการแก้ไขปัญหาอุทกภัย โดยกำหนดให้จัดทำคันกันแนวเขตเพื่อป้องกันการบุกรุก การขุดลอกและสร้างประตูระบายน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณกักเก็บน้ำ ตลอดจนปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อพัฒนาเป็นสถานที่ออกกำลังกายและแหล่งท่องเที่ยวของเมือง ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการเตรียมนำเสนอคณะรัฐมนตรี

^๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี ๒๕๕๙ เท่ากับ ๗๖,๒๐๗ บาท/คน/ปี และมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรเฉลี่ยของประเทศ ๒๑๕,๔๕๕ บาท/คน/ปี

๒. การยกระดับคุณภาพของบริการสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขได้บูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำโครงการบูรณาการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ตามนโยบายของนายกรัฐมนตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดูแลสุขภาพประชาชนในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร โดยกำหนดให้จัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ในด้านต่างๆ อาทิ บริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน หน่วยทันตกรรม หน่วยวัดสายตา หน่วยสุขภาพจิต หน่วยแนะนำและฝึกอาชีพ รวมทั้งบริการอื่นๆ ตามบริบทของพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอุทิศถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

บรมนาถบพิตร ถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รวมทั้งเป็นของขวัญปีใหม่ให้กับประชาชน โดยกำหนดเปิดตัวโครงการที่จังหวัดบึงกาฬเป็นพื้นที่แรกของประเทศ และเริ่มต้นดำเนินการในช่วงสัปดาห์ที่ 2-3 ของเดือนธันวาคม 2561 เป็นต้นไป

๓. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ปลูกยางพารา 847,095 ไร่ มากเป็นอันดับ 1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยางพาราจึงเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก ซึ่งจังหวัดมุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราเพื่อขับเคลื่อนให้เป็นศูนย์กลางยางพาราต่างๆ คือ 1) ศูนย์กลางการเรียนรู้วิชาการยางพารา ตั้งแต่คุณภาพยางพารา การจัดการวัตถุดิบ การแปรรูป การตลาด และการขนส่ง 2) ศูนย์กลางการซื้อขายและแปรรูปยางพารา โดยมีตลาดกลางประมุลยางพารากระจายอยู่ทุกอำเภอ จำนวน 97 แห่ง มีโรงงานรับซื้อและแปรรูปยางพารา 5 แห่ง และอยู่ระหว่างการก่อสร้างเพิ่มอีก 5 แห่ง และ 3) ศูนย์กลางการส่งออกยางพารา โดยผลผลิตยางพารา จะส่งออกไปตลาดต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ทางท่าเรือแหลมฉบัง และจากจังหวัดบึงกาฬไปประเทศจีนตอนใต้

จังหวัดหนองคาย

๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากระบบประปาเพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำในพื้นที่และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย สืบเนื่องจากความต้องการใช้น้ำของประชาชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับ และปัญหากำลังผลิตไม่เพียงพอ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองคาย จึงได้กำหนดแผนงานปรับปรุงระบบน้ำดิบ ระบบการผลิต และระบบส่ง-จ่ายน้ำ ภายใต้โครงการปรับปรุงขยายการประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองคาย อำเภอเมืองหนองคาย-สระใคร ที่สถานีผลิตน้ำประโค อำเภอเมืองหนองคาย เพื่อขยายกำลังการผลิตเพิ่มอีก 1,000 ลบ.ม./ชั่วโมง ให้สามารถรองรับความต้องการในพื้นที่ในอีก 10 ปีข้างหน้า

๕. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ในปี 2561 จังหวัดหนองคายมีผลิตภัณฑ์ OTOP ทั้งที่เป็นอาหาร เครื่องดื่ม ผ้าและเครื่องแต่งกาย ของใช้ ของประดับตกแต่งและสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวน 1,257 ผลิตภัณฑ์ โดยเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ระดับ A หรือสินค้าที่เป็นดาวเด่นสู่สากล จำนวน 23 ผลิตภัณฑ์ สำหรับผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัด จากการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ มี 3 ผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ผ้าทอมัดหมี่ลายพญานาค ผลิตภัณฑ์แหนมเนือง และผลิตภัณฑ์ข้าวฮางอก^๒

^๒ จากการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP เด่นจังหวัด (Provincial Star OTOP) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖

๖. การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนริมฝั่งแม่น้ำโขง หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบ้านเดื่อ อำเภอเมืองหนองคาย เป็น 1 ใน 40 ชุมชน ของจังหวัด ที่ได้รับการพัฒนาตามโครงการ“ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี” ชุมชนมีทำเลที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง มีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น อาทิ วิถีริมโขง ปลานิลกระซัง แปลงผักแบบขั้นบันได ริมโขง การอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม โบราณสถาน ศิลปะ ดนตรี และการละเล่นพื้นบ้าน รวมถึงการจัดกิจกรรม สำหรับนักท่องเที่ยว อาทิ ล่องเรือยนต์ชมฝั่งโขง ทำกระทงดอกไม้บูชาพระพางโคน ทำนกไบลาน การแปรรูปอาหาร และที่พักในชุมชนแบบ Home stay

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดบึงกาฬ

๑. จุดเด่นของจังหวัด

๑.๑ มีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๘๔๗,๐๙๕ ไร่ เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตอุตสาหกรรมจากยาง และมีโรงงานแปรรูปยางพารารองรับการผลิต แปรรูป การส่งออก มีพื้นที่การเกษตรจำนวนมาก เหมาะสำหรับการปลูกพืช ผลไม้ หลากหลายชนิด และพืชพลังงานทดแทน

๑.๒ เป็นประตูเชื่อมการค้า การลงทุน และท่องเที่ยวกับกลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง มีชายแดนติดกับแม่น้ำโขง เป็นระยะทางประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร และมีจุดผ่านแดนถาวรบึงกาฬ-ปากซัน ซึ่งสามารถใช้ในการขนส่งสินค้าเกษตรข้ามแดนทางเรือไปยัง สปป.ลาว โดยมีการศึกษาและออกแบบการสร้างสะพานมิตรภาพไทย-สปป.ลาว แห่งที่ ๕ แล้ว เพื่อเชื่อมต่อเส้นทางขนส่งทางบกไปยังประเทศเวียดนามและประเทศจีนตอนใต้

๑.๓ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย ทั้งภูเขา น้ำตก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว ภูทอก น้ำตกเจ็ดสี มีพื้นที่ชุ่มน้ำ ๒ แห่ง ได้แก่ บึงโขงหลง และหนองกุดทิง มีประเพณีแข่งเรือ ๓ ประเทศ ได้แก่ ไทย ลาว และเวียดนาม

๒. ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

๒.๑ ประวัติความเป็นมา

อำเภอบึงกาฬ เดิมเป็นตำบลหนึ่งในเขตการปกครองของอำเภอยักษ์บุรี จังหวัดนครพนม ซึ่งมีที่ว่าการอำเภอ ตั้งอยู่ที่บริเวณปากน้ำสงคราม ต่อมาไม่ทราบชัดว่าปีใด ทางราชการได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมายังที่ตั้งที่บึงกาฬจนริมฝั่งแม่น้ำโขง ตรงข้ามเมืองปากซัน แขวงบอลิคำไซ สปป.ลาว

ปี พ.ศ.๒๔๕๙ ทางราชการได้ก่อสร้างที่ว่าการอำเภอขึ้นใหม่และโอนการปกครองอำเภอยักษ์บุรีมาขึ้นกับจังหวัดหนองคาย ส่วนบริเวณที่ตั้ง ที่ว่าการอำเภอยักษ์บุรีเดิมนั้น ทางราชการยุบมาเป็นตำบลอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

ปี พ.ศ.๒๔๗๕ ทางราชการได้เปลี่ยนชื่อ อำเภอยักษ์บุรีเป็น “อำเภอบึงกาฬ” ตามชื่อที่ชาวบ้านเรียก

หนองน้ำขนาดใหญ่บริเวณหมู่บ้านบึงกาญจน์ กว้างประมาณ ๑๖๐ เมตร ยาวประมาณ ๓,๐๐๐ เมตร

ปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ทางราชการได้พิจารณาเห็นว่า บึงกาญจน์ ซึ่งแปลว่าน้ำสีทองนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เพราะน้ำเป็นสีคล้ำค่อนข้างดำ จึงได้เปลี่ยนชื่อใหม่ให้สอดคล้องกับความหมาย และความเป็นจริงของน้ำในบึงว่า “อำเภอบึงกาฬ” เพื่อความสะดวกและเข้าใจง่าย นายอำเภอคนแรกคือ รองอำมาตย์โท พระบริบาลศุภกิจ (คำสาย ศิริจันทร์)

จังหวัดบึงกาฬ แยกการปกครองออกมาจากจังหวัดหนองคาย ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากจังหวัดหนองคาย มีระยะทางยาวจากเหนือจรดใต้ประมาณ ๓๓๐.๖ กิโลเมตร ราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอห่างไกล โดยเฉพาะบึงโขงหลง ซึ่งเป็นอำเภอที่ไกลที่สุดต้องเดินทางมาติดต่อราชการ เป็นระยะทาง ๒๓๘ กิโลเมตร ใช้เวลานานสำหรับการเดินทางและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ส่งผลต่อการบริหารราชการและการแก้ไขปัญหาด้านชายแดนไม่สะดวกและทั่วถึง

คำขวัญประจำจังหวัดบึงกาฬ

“ภูทอกแหล่งพระธรรม คำล้ำยงพารา งามตาแก่งอาฮง บึงโขงหลงเพลินใจ น้ำตกใสเจ็ดสี ประเพณีแข่งเรือ เหนือสุดแดนอีสาน นมัสการหลวงพ่อบึงใหญ่ ศูนย์รวมใจศาลสองนาง”

๒.๒ สภาพทั่วไป

๒.๒.๑ ที่ตั้ง อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๗๕๑ กิโลเมตร มีพื้นที่รวมทั้งจังหวัด ๔,๓๐๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๖๙๐,๖๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๗ และ ๐.๘๔ ของพื้นที่ภาคและประเทศ ตามลำดับ มีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ	แขวงบอลิคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศใต้	ติดกับ	จังหวัดสกลนคร
ทิศตะวันออก	ติดกับ	จังหวัดนครพนม
ทิศตะวันตก	ติดกับ	จังหวัดหนองคาย

๒.๒.๒ สภาพภูมิประเทศ โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง แยกได้เป็น ๓ บริเวณ คือ

๑) พื้นที่เป็นคลื่นลอนลาด กระจายอยู่ทุกอำเภอเป็นหย่อมๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ทำนา ส่วนใหญ่และปลูกพืชไร่ พืชสวน และป่าธรรมชาติ

๒) พื้นที่เป็นคลื่นลอนชัน มีสภาพเป็นเขาและเป็นป่าธรรมชาติ เช่น ป่าไม้เต็งรัง เบญจพรรณ พบในเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอบุงคล้า และอำเภอพรเจริญ

๓) สภาพพื้นที่เป็นภูเขาที่มีความสูงชัน จากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ ๒๐๐ เมตร เป็นบริเวณเทือกเขาต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุงคล้า อำเภอเซกา และอำเภอบึงโขงหลง

๒.๒.๓ การปกครอง แบ่งเป็น ๘ อำเภอ ๕๓ ตำบล ๖๑๗ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖๐ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๘ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๔๑ แห่ง

๒.๒.๔ ประชากร มีจำนวน ๔๒๐,๙๙๑ คน แบ่งเป็น ชาย จำนวน ๒๑๒,๐๔๑ คน เป็นหญิง จำนวน ๒๐๘,๙๕๐คน จำนวนครัวเรือน ๑๒๘,๒๕๓ ครัวเรือน อำเภอเมืองบึงกาฬเป็นอำเภอที่มีประชากรมากที่สุด รองลงมาคือ อำเภอเซกา และอำเภอโซ่พิสัย และอำเภอบุ่งคล้า มีประชากรน้อยที่สุด โดยอำเภอปากคาด เป็นอำเภอที่มีความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่มากที่สุด คิดเป็น ๒๒๔.๔ คนต่อตารางกิโลเมตร

๒.๒.๕ เศรษฐกิจ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ปี ๒๕๕๙ เท่ากับ ๒๓,๔๖๓ ล้านบาท โดยมีโครงสร้างการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ภาคเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๑๔ รองลงมาคือ สาขาการผลิต สาขาการ ขายส่งการขายปลีกฯ และสาขาการศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๙๓ ๑๑.๗๔ และ ๑๐.๓๒ ตามลำดับ สินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ข้าว มีช่องทางการค้าชายแดน ระหว่างไทย -ลาว ซึ่งมีด่านศุลกากร ๑ ด้าน คือ ด่านศุลกากร บึงกาฬ นอกจากนั้นยังมีจุดผ่อนปรน ๒ แห่ง ได้แก่ จุดผ่อนปรนบ้านห้วยคต อำเภอปากคาด และ บ้านบุงคล้า อำเภอบุ่งคล้า โดยมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น ๓๑๒ แห่ง เช่น โรงงานยางพารา โรงสีข้าว

๑) ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ ๖๗,๐๒๑ บาท/คน/ปี ซึ่งเป็นอันดับที่ ๘ ของภาค และอันดับ ๕๙ ของประเทศ

ตาราง แสดงผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GDP per capita) ในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙

GDP per capita (Baht)	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ทั้งประเทศ	๑๘๕,๘๔๘	๑๙๓,๔๗๑	๑๙๗,๔๕๙	๒๐๔,๔๕๙	๒๑๕,๔๕๕
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๖๗,๕๘๘	๗๒,๙๒๕	๗๐,๒๔๗	๗๒,๘๓๑	๗๖,๒๐๗
บึงกาฬ	๖๒,๕๑๖	๖๕,๖๐๙	๕๖,๔๐๐	๖๑,๔๙๔	๖๗,๐๒๑
อันดับบึงกาฬ	๕๙	๕๘	๗๑	๖๔	๕๙

ที่มา: สศช.

๒) ภาคการเกษตร ในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่เกษตร จำนวน ๑,๖๘๖,๕๙๐ ไร่ คิดเป็น ร้อยละ ๖๒.๗ ของพื้นที่จังหวัด พื้นที่ชลประทาน ๑๔๐,๖๗๗ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๘.๔๓ ของพื้นที่เกษตร โดยมีพืชเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ข้าว พืชไร่ นอกจากนี้ ยังมีการประกอบอาชีพด้านปศุสัตว์เป็นอาชีพเสริม เช่น การทำประมง การเลี้ยงไก่พื้นเมือง เป็ด ไก่เนื้อ ไก่ชน สุกร กระบือ

๓) ภาคอุตสาหกรรม มีโรงงานทั้งสิ้น ๓๑๒ แห่ง เงินลงทุน ๗,๘๘๖.๖๕ ล้านบาท จำนวนแรงงาน ๔,๓๗๑ คน โดยอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ อุตสาหกรรมยางพารา จำนวน ๑๓ โรงงาน เงินลงทุน ๔,๓๑๐.๔๙ ล้านบาท แรงงาน ๒,๑๖๔ คน รองลงมาคือ อุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น ข้อมรรถยนต์ ข้อมเครื่องยนต์ จำนวน ๖๒ โรงงาน เงินลงทุน ๑,๘๑๔.๐๙ ล้านบาท แรงงาน ๔๕๖ คน และ อุตสาหกรรมเกษตร จำนวน ๑๑๔ โรงงาน เงินลงทุน ๔๐๒.๖๔ ล้านบาท แรงงาน ๒๗๕ คน

๔)การค้าขายแดน มีมูลค่าการค้าขายแดนรวม ๓,๔๔๑.๔๕ ล้านบาท เป็นมูลค่าการนำเข้า ๔๗๔.๔๖ ล้านบาท มูลค่าการส่งออก ๒,๙๖๖.๙๙ ล้านบาท **สินค้าส่งออกที่สำคัญ** ได้แก่ เครื่องดื่มกระชิ่งแดง น้ำมันดีเซล รถยนต์นั่งกระบะ หม้อหุงข้าวไฟฟ้า ปูนซีเมนต์ รถยนต์เก๋ง น้ำมันก๊าด ผงชูรส ครีมทาผิว เป็นต้น **สินค้านำเข้า** ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า รองลงมาคือไม้แปรรูป มันสำปะหลังแห้ง

๕)การท่องเที่ยว ในปี ๒๕๕๙ มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดบึงกาฬ รวม ๓๓๔,๑๒๘ คน โดยแยกเป็นคนไทยจำนวน ๓๓๑,๒๗๐ คน ต่างชาติ ๒,๘๕๘ คน และรายได้จากการท่องเที่ยวคิดเป็น ๑,๘๒๓.๔๕ ล้านบาท โดยมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิต

๒.๓ สถานการณ์ความยากจนของจังหวัดบึงกาฬ

มีสัดส่วนคนจนในปี ๒๕๕๙ เป็นลำดับที่ ๕๒ ของทั้งประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๗.๖ ถือว่ามีสัดส่วนคนจนน้อยกว่าสัดส่วนคนจนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสัดส่วนคนจนของประเทศ ซึ่งมีสัดส่วนคนจน ร้อยละ ๑๒.๙๖ และ ๘.๖๑ ตามลำดับ

ตาราง แสดงจำนวนคนจน และสัดส่วนคนจนของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจังหวัดบึงกาฬ ในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙

ความยากจน	๒๕๕๕		๒๕๕๖		๒๕๕๗		๒๕๕๘		๒๕๕๙	
	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
ประเทศ	๘,๔๐๒	๑๒.๖๔	๗,๓๐๕	๑๐.๙๔	๗,๐๕๗	๑๐.๕๓	๔,๘๔๗	๗.๒๑	๕,๘๑๐	๘.๖๑
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓,๗๓๕.๒	๑๙.๗๙	๓,๒๗๑.๒	๑๗.๓๗	๓,๒๐๐.๖	๑๗.๐๔	๑,๙๒๙.๘	๑๐.๓๐	๒,๔๑๙.๗	๑๒.๙๖
บึงกาฬ	๑๓.๙	๓.๙	๑๐.๗	๓.๐	๑๔.๖	๔.๑	๘.๓	๒.๓	๒๖.๖	๗.๖
อันดับของบึงกาฬ	๗๐		๖๙		๖๖		๗๒		๕๒	

ที่มา: สศช.

๒.๔ จำนวนผู้ลงทะเบียนในโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ

๒.๔.๑ ในปี ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้ลงทะเบียนในโครงการสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน ๘๘,๓๕๙ ราย โดยอำเภอที่มีจำนวนคนลงทะเบียนมากที่สุด ได้แก่ อำเภอเมืองบึงกาฬ ๑๙,๑๘๒ ราย หรือร้อยละ ๒๑.๗๑ รองลงมาได้แก่ อำเภอเซกา ๑๘,๙๗๑ ราย หรือร้อยละ ๒๑.๔๗ ในขณะที่อำเภอบุ่งคล้า มีจำนวนผู้ลงทะเบียนน้อยที่สุด ๒,๘๑๗ ราย หรือร้อยละ ๓.๑๙

๒.๔.๒ ในปี ๒๕๖๑ มีผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต ๕๒,๐๙๙ ราย มีผู้ผ่านสิทธิเข้าร่วมโครงการทั้งหมด ๕๒,๐๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๙๖ ของผู้มาลงทะเบียน ซึ่งจำแนกเป็น เกษตรกร ๓๖,๔๑๐ ราย และอื่น ๆ ๑๕,๖๘๙ ราย

๒.๕ ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) จังหวัดบึงกาฬ

มีการพัฒนาคนในภาพรวมอยู่ลำดับที่ ๓๑ จาก ๗๗ จังหวัดทั่วประเทศ (ดัชนี HAI = ๐.๕๙๔๒) เนื่องจากการพัฒนาคนหลายด้านมีความก้าวหน้ามากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ อาทิ ด้านสุขภาพ ด้านที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อม และด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ซึ่งติดลำดับ ๑ ใน ๑๐ จังหวัดที่มีความก้าวหน้ามากที่สุด

โดยอยู่ลำดับที่ ๒ ๕ และ ๖ จาก ๗๗ จังหวัด ตามลำดับ มีตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์น้อยมาก อยู่ลำดับที่ ๒ คะแนนสุขภาพจิตสูงมากอยู่ในลำดับที่ ๔ ประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยในน้อยมาก อยู่ลำดับที่ ๑๐ ครรภ์เรื้อรังที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองสูงมาก อยู่ลำดับที่ ๘ ผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว น้อยมาก อยู่ลำดับที่ ๑๑ และไม่มีประชากรที่ประสบอุทกภัยและภัยแล้ง

ในขณะเดียวกัน การพัฒนาคนหลายด้านมีความก้าวหน้าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านชีวิตการงาน ด้านรายได้ และด้านการคมนาคมและการสื่อสาร โดยอยู่ลำดับที่ ๗๑, ๖๑ ๖๑ และ ๕๗ จาก ๗๗ จังหวัด ตามลำดับ มีตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำมากอยู่ลำดับที่ ๗๓ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานค่อนข้างสูงอยู่ลำดับที่ ๖๖ ครรภ์เรื้อรังที่มีหนี้สินเพื่อการอุปโภคบริโภคสูงมาก อยู่ลำดับที่ ๗๖ ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต อยู่ลำดับที่ ๗๑ จาก ๗๗ จังหวัด

ตาราง แสดงข้อมูลของตัวชี้วัดและลำดับที่ของตัวชี้วัดของจังหวัดบึงกาฬ จากทั้งหมด ๗๗ จังหวัด

ตัวชี้วัด	ปีล่าสุด ข้อมูล	ข้อมูล ตัวชี้วัด	ลำดับที่ จาก ๗๗ จังหวัด
๑. ร้อยละของทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (% ทารกเกิดมีชีพ)	๒๕๕๘	๘.๒๘	๒
๒. ร้อยละของประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน (%)	๒๕๕๘	๘.๘๙	๑๐
๓. ร้อยละของประชากรที่พิการ (%)	๒๕๕๙	๒.๕๕	๓๕
๔. ร้อยละของคะแนนสุขภาพจิต (%)	๒๕๕๘	๗๔.๓๓	๔
๕. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป (ปี)	๒๕๕๙	๗.๒๙	๖๔
๖. อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (%)	๒๕๕๘	๖๕.๘๔	๖๔
๗. ค่าเฉลี่ยเชาวน์ปัญญา (IQ) ของเด็กนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (คะแนน)	๒๕๕๙	๙๔.๐๙	๖๕
๘. คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (%)	๒๕๕๙	๓๐.๘๖	๗๓
๙. อัตราการว่างงาน (%)	๒๕๕๙	๐.๙๓	๔๖
๑๐. อัตราการทำงานต่ำระดับ (%)	๒๕๕๙	๐.๐๗	๒๗
๑๑. ร้อยละของแรงงานที่มีประกันสังคม (%)	๒๕๕๙	๑๔.๘๒	๖๑
๑๒. อัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานต่อลูกจ้าง ๑,๐๐๐ คน	๒๕๕๘	๑๒.๓๑	๖๖
๑๓. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน (บาท)	๒๕๕๘	๒๓,๗๖๗	๒๘
๑๔. สัดส่วนประชากรยากจน (%)	๒๕๕๙	๗.๖๑	๓๒
๑๕. ร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้สินเพื่อการอุปโภคบริโภค (%)	๒๕๕๘	๖๗.๑๑	๗๖
๑๖. ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้ หรือค่าสัมประสิทธิ์จินี (%)	๒๕๕๘	๔๑.๔๑	๕๑
๑๗. ร้อยละของครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง (%)	๒๕๕๙	๙๔.๒๐	๘
๑๘. สัดส่วนเฉลี่ยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ตันก๊าซเรือนกระจกต่อคน)	๒๕๕๘	๐.๗๓	๑๑
๑๙. ร้อยละของประชากรที่ประสบอุทกภัย (%)	๒๕๕๙	๐.๐๐	๑ (เท่ากัน ๔๔ จว)
๒๐. ร้อยละของประชากรที่ประสบภัยแล้ง (%)	๒๕๕๙	๐.๐๐	๑ (เท่ากัน ๔๔ จว)
๒๑. ร้อยละของเด็กอายุ ๑๕-๑๗ ปี ที่ทำงาน (%)	๒๕๕๙	๑๐.๙๗	๔๒
๒๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนเดียว (%)	๒๕๕๙	๒๕.๒๖	๓๙
๒๓. ร้อยละของผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว (%)	๒๕๕๙	๔.๐๕	๑๑
๒๔. การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (ต่อประชากรแสนคน)	๒๕๕๙	๔๗.๐	๑๙
๒๕. ร้อยละของหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (%)	๒๕๕๘	๕๘.๙๕	๓๒
๒๖. จำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน)	๒๕๕๙	๒๐.๖	๕
๒๗. ร้อยละของประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ (%)	๒๕๕๙	๗๑.๘๑	๖๖
๒๘. ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%)	๒๕๕๙	๓๐.๕๑	๗๑
๒๙. ร้อยละของประชากรที่ใช้สิทธิลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๙	๒๕๕๙	๕๘.๑๘	๕๑

ตัวชี้วัด	ปีล่าสุด ข้อมูล	ข้อมูล ตัวชี้วัด	ลำดับที่ จาก ๗๗ จังหวัด
๓๐. จำนวนองค์กรชุมชน (ต่อประชากรแสนคน)	๒๕๕๙	๒๑๕.๑๒	๑๖
๓๑. ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น (%)	๒๕๕๘	๖๐.๖๒	๖๖
๓๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน (%)	๒๕๕๙	๙๙.๘๔	๑๔

๒.๖ ศักยภาพ และประเด็นปัญหาสำคัญ

๒.๖.๑ ศักยภาพ

- ๑) มีพื้นที่ปลูกยางพารา มากสุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๘๔๗,๐๙๕ ไร่ เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตอุตสาหกรรมจากยาง มีโรงงานแปรรูปยางพารา ๕ แห่ง รองรับการผลิต แปรรูป และการส่งออก
- ๒) มีพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมาก เหมาะสำหรับการปลูกพืช ผลไม้ หลากหลายชนิด และพืชพลังงานทดแทน
- ๓) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และเชิงวัฒนธรรมตามบริบทลุ่มแม่น้ำโขง สามารถเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง
- ๔) มีด้านสากล อำนาจความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๒.๖.๒ ประเด็นปัญหา

- ๑) เกษตรกรขาดความรู้ มีการใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมีในการเกษตร ทำให้ต้นทุนการผลิต สูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัย
- ๒) ระบบชลประทานไม่เพียงพอ ขาดระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
- ๓) โครงสร้างพื้นฐานยังไม่พร้อม และขาดระบบบริหารจัดการด้านผังเมือง ระบบขนส่ง คมนาคมยังไม่สะดวก ปลอดภัย และยังไม่ครอบคลุมพื้นที่จังหวัด
- ๔) ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา และระบบอินเทอร์เน็ต ขาดคุณภาพ ยังไม่ทั่วถึง ไม่สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว
- ๕) การค้าชายแดนและการท่องเที่ยว แพขนานยนต์ ทำให้เกิดความล่าช้า
- ๖) มีการลักลอบค้ายาเสพติด ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย มีการลักลอบตัดไม้ ทำลายป่า ตามชายแดนติดริมแม่น้ำโขง และการชะล้างพังทลายตลิ่งริมน้ำ
- ๗) แหล่งท่องเที่ยว ขาดการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดการประชาสัมพันธ์ และการจัดการท่องเที่ยว บุคลากรขาดทักษะภาษาต่างประเทศในการสื่อสารและประสานงาน
- ๘) ขาดแคลนแรงงานในทุกกระดับ ในทุกประเภทอุตสาหกรรม รวมทั้งแรงงานที่มีทักษะฝีมือ
- ๙)

๒.๗ เป้าหมาย และประเด็นการพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

๒.๗.๑ เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองยางพาราก้าวหน้า เชื่อมโยงการค้าอินโดจีน พัฒนาเกษตรอินทรีย์ ตามวิถีอารยธรรมลุ่มน้ำโขง”

๒.๗.๒ ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาภาคการผลิตอย่างพาราเพื่อเพิ่มมูลค่า และการแปรรูปให้เกิดผลิตภัณฑ์ในเชิงอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- ๒) พัฒนาขีดความสามารถด้านการค้าและการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาภาคการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
- ๔) ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และวิถีอารยธรรมลุ่มแม่น้ำโขง
- ๕) ส่งเสริมด้านการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๖) รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัดโพธาราม และหลวงพ่อบุญใหญ่

วัดหลวงพ่อบุญใหญ่หรือวัดโพธาราม ตั้งอยู่ที่บ้านท่าไคร้ ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ ตั้งห่างจากตัวเมืองบึงกาฬประมาณ ๕ กิโลเมตร เป็นวัดที่มีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวจังหวัดบึงกาฬ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๙

หลวงพ่อบุญใหญ่ วัดโพธาราม จังหวัดบึงกาฬ เป็น

พระพุทธรูปปางมารวิชัย โภกฉาบด้วยปูน องค์หลวงพ่อบุญใหญ่ หน้าตักกว้าง ๒ เมตร จากฐานถึงยอดพระเกตุ สูง ๒.๑๐ เมตร พระหัตถ์ซ้ายหงายวางบนหน้าตัก พระหัตถ์ขวาวางทาบพระฉัตร นิ้วพระหัตถ์ทั้งห้าเหยียดอย่างมีระเบียบเหมือนพระพุทธรูปทั่วไป ประดิษฐานอยู่บนแท่นสี่เหลี่ยม ซึ่งได้บูรณะขึ้นใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗

ประวัติความเป็นมา ตามตำนานและคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ ได้เล่าสืบต่อกันมาว่า เมื่อ ๒,๐๐๐ ปีมาแล้ว คนในชุมชนนี้ได้อพยพครอบครัวมาจากเมืองยศ (ปัจจุบันคือ จังหวัดยโสธร) มาตั้งถิ่นฐานแถบริมฝั่งแม่น้ำโขง และร่นขึ้นมาทางเขตเมืองชัยบุรี (ปัจจุบันคือ อำเภอเมืองบึงกาฬ) โดยได้เลือกตั้งถิ่นฐานในที่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต จากการเริ่มขยายอาณาเขตไปจนถึงบริเวณที่รกร้าง ชาวบ้านได้ร่วมมือกันถากถาง เพื่อจะได้พื้นที่มากขึ้น และได้พบบริเวณหนึ่งซึ่งมีพุ่มไม้ขึ้นสูงหนาแน่นกว่าที่อื่น ๆ เมื่อถากป่าดังกล่าวออกก็พบพระพุทธรูปที่เต็มไปด้วยเถาวัลย์พันรอบองค์อยู่ จึงพากันนำเถาวัลย์ออก แล้วปิดกวาด ก็พบว่าพระเกตุมาลาขององค์หลวงพ่อบุญใหญ่ เพราะถูกช้างป่ากระชากเถาวัลย์ลงมาเพื่อหากินตามธรรมชาติของสัตว์ป่า และตรงบริเวณที่พบองค์หลวงพ่อบุญใหญ่ก็เห็นเป็นลักษณะของโบราณสถานสำหรับบำเพ็ญกุศลหรือสถานที่ประกอบกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา อีกทั้งยังพบซากเครื่องปั้นดินเผา โอ่งโบราณ รวมทั้งเครื่องใช้อีกหลายอย่าง สำหรับองค์พระพุทธรูป (หรือองค์หลวงพ่อบุญใหญ่ในปัจจุบัน) นั้น นับตั้งแต่พบมาจนถึงปัจจุบัน ชาวชุมชนไม่เคยเคลื่อนย้ายหรือต่อเติมแต่อย่างใด เพียงแต่ต่อพระเกตุที่หักให้อยู่ในสภาพเดิม และสร้างโอ่งแทนประดิษฐานแทนเดิมให้มีความแข็งแรงคงทนถาวรขึ้นกว่าเดิม หลังจากนั้นมีผู้มีมาขอพรจากองค์หลวงพ่อบุญและได้สมความปรารถนา ก็ได้นำสีทองมาทาสมโภชขององค์หลวงพ่อบุญ จึงทำให้องค์หลวงพ่อบุญเป็นสีทองทั้งองค์

ปาฏิหาริย์ของหลวงพ่ อาทิ

๑. เมื่อครั้งสงครามอินโดจีน ปรากฏมีแสงสว่างจ้ากว่าแสงตะเกียงเจ้าพายุ ลอยออกมาจากโบสถ์ วัดโพธาราม บ้านท่าไคร้ ข้ามไปยังบ้านปากปึง ฝั่งประเทศลาว แล้วข้ามกลับมาที่เดิม แล้วดับลงที่โบสถ์

๒. ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้รื้อซากโบสถ์หลังเก่าเพื่อสร้างใหม่ ช่างและคนงานล้วนเป็นคนญวน พวกกัน ขุดเพื่อลงรากฝังเข็ม พอขุดลงไปก็พบพระพุทธรูปองค์เล็กเป็นจำนวนหลายพันองค์ พวกคนงานเหล่านั้นเห็นเป็น ของเก่า ก็พากันเอาไปโดยไม่ได้ออกใคร หลังจากทีคนงานนำพระพุทธรูปเหล่านั้นไป ยังไม่ทันข้ามคืน เกิดเป็นบ้า บ้าง เกิดท้องร่วงเฉียบพลัน ไข้ฉับพลัน จนพวกคนงานเหล่านั้นต้องนำพระพุทธรูปกลับมาคืนที่เดิมภายในคืนนั้น อาการป่วยก็หายไปเป็นปกติทั้ง เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

๓. ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๙๖-๒๔๙๗ เด็กหญิงชาวบ้านท่าไคร้ ไปอยู่กับญาติที่ชลบุรี ได้ขี่จักรยานไปซื้อของ และถูกรถสิบล้อชนจนรถจักรยานหักป่นปี้ ส่วนเด็กคนนั้นกระเด็นตกปากถนนอีกฝั่งหนึ่ง ลูกขึ้นปัดฝุ่น แล้วเดินได้ อย่างสบาย ไม่บาดเจ็บแม้แต่น้อย ส่วนรถสิบล้อคันนั้นเกิดไฟไหม้เสียหายทั้งคัน หนูน้อยคนนั้นมีเพียงรูปถ่ายหลวง พ่อดัดกรอบพลาสติกห้อยคอไว้เท่านั้น

๔. ประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๑ เด็กสาวบ้านท่าไคร้กับเด็กหญิงผู้เป็นน้อง ได้ไปธุระที่บ้านดงหมากยาง ขากลับ จวนค่ำ ถูกคนร้ายจี๋เอาสร้อยคอทองคำหนัก ๓ บาทไป จึงต้องวิ่งวุ่นวิ่งกลับกลับบ้านท่าไคร้เพื่อเล่าเหตุการณ์ ให้พ่อแม่ฟัง แล้วรีบไปบนขอพรจากหลวงพ่ ขอให้ช่วยติดตามเอาสร้อยคืนมา เวลาผ่านไป ๓ วัน คนในบ้านหลัง นั้นแทบไม่เชื่อสายตา เพราะสร้อยคอเส้นที่ถูกจี๋เอาไป ทิ้งอยู่ระเบียงหน้าบ้าน โดยสร้อยยังอยู่ในสภาพเดิมทุก ประการ

๕. เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ ชาวบ้านประชุมตกลงกันเอาช่างมาถ่ายรูปหลวงพ่ เพื่ออัดกรอบพลาสติกให้ผู้มี จิตศรัทธาได้นำไปสักการะประจำตัว ครั้งแรกช่างถ่ายรูปได้ถ่ายรูปหลวงพ่ประมาณสิบกว่าท่า เมื่อนำไปล้าง ไม่มี หลวงพ่ติดเลย फिल्मดำไปหมด ครั้งที่สองช่างได้เอากล้องอย่างดีมาถ่ายอีก ขณะกดชัตเตอร์ก็กดไม่ลง เหมือนมี อะไรมาขัดไว้ ครั้งที่สามจึงได้กราบขออนุญาตหลวงพ่ จึงถ่ายรูปได้เป็นผลสำเร็จ

๖. นอกจากนี้ มีผู้ถือเหรียญหลวงพ่และวัตถุมงคลหลวงพ่ไปประสบอุบัติเหตุ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยที่อยู่ รอดปลอดภัย และได้เล่าสู่กันฟังถึงปาฏิหาริย์ของหลวงพ่ ทำให้ชาวบ้านและคนต่างถิ่นนับถือและศรัทธาในองค์ หลวงพ่เป็นอย่างมาก

การสักการะหลวงพ่พระใหญ่ ประชาชนในสมัยก่อนที่ได้มาขอพรจากหลวงพ่พระใหญ่ ให้ช่วยเมตตา ปกป้องรักษาและป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้หมดไป มักจะได้รับความเมตตาจากหลวงพ่และได้สม ความปรารถนาอยู่เสมอ โดยมีความเชื่อว่าต้องบา (บน) กับหลวงพ่ว่าหากได้สมดังความปรารถนาจะแก้บนด้วย ตะไล ซึ่งความเชื่อนี้ยังคงเป็นความเชื่อของคนในท้องถิ่นจนถึงปัจจุบัน แต่เนื่องจากปัจจุบันบ้านเรือนหนาแน่นขึ้น หากจุดตะไลอาจเป็นอันตรายแก่ผู้คนที่อยู่ใกล้เคียง จึงเปลี่ยนมาจุดธูปไฟเล็กเพื่อแก้บนแทน

ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีงานสมโภชของค์หลวงพ่พระใหญ่ประจำปี ปีละสองครั้ง คือ

ครั้งที่หนึ่ง ในวันเพ็ญเดือน ๓ ชาวบ้านจะทำบุญข้าวจี๋ พร้อมกับปราสาทผึ้งสองหลัง เป็นการสักการะถวายแด่หลวงพ่

ครั้งที่สอง ทำในวันเทศกาลสงกรานต์ของทุกปี มีการสรงน้ำหลวงพ่พระใหญ่ งานนี้ถือว่าเป็นงานใหญ่ประจำปีของชาวบึงกาฬ พิธีการสรงน้ำหลวงพ่พระใหญ่ มักจะจัดตรงกับวันเสาร์-อาทิตย์ หลังเทศกาลสงกรานต์หนึ่งสัปดาห์ทุกปี

เรือกำปั่นไอน้ำ ที่วัดโพธาราม ได้จัดแสดงซากเรือกำปั่นโบราณที่ขับเคลื่อนด้วยพลังไอน้ำ ๔ สูบ ซึ่งถูกลมพายุกัดจมลงสู่ก้นแม่น้ำโขง เมื่อราวๆ ประมาณเดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๔๙๐ ตามตำนานเล่าว่า ทั้งกัปตันและลูกเรือต่างพากันว่ายน้ำขึ้นฝั่งหนีเอาตัวรอด ขณะที่ฝรั่ง ๒ สามีมรณายาที่เป็นเจ้าของเรือกลับวิ่งเข้าไปในห้องนอนล็อกประตูซึ่งตัวเองยอมตายสละชีพรักษาสินค้าและสมบัติของตัวเองที่บรรทุกมาจากจังหวัดนครพนม เพื่อจะนำไปขาย

ที่
อ
ที่
กรุงเทพฯ ในช่วงแรกๆ ที่เรือล่มได้มีความพยายามกู้เรือ ๒ ครั้ง (พ.ศ.๒๔๙๑ กับ พ.ศ.๒๔๙๓) แต่ไม่สำเร็จมาสำเร็จก็เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๙ นี้เอง ที่กู้ไม่สำเร็จ เพราะความใหญ่ของเรือที่มีขนาดยาวตั้ง ๒๕ เมตร กว้าง ๔ เมตร บวกกับวิทยาการ เครื่องมือในการกู้เรือไม่ดีพอ

ปัจจุบัน เรือกำปั่นโบราณ ได้รับความสนใจจากชมรมนักเสี่ยงโชค มีทั้งน้ำแดง อาหารคาวหวาน ดอกไม้ธูปเทียน พวงมาลัย และที่ขาดไม่ได้คือแบ่งฝู่นโรยตัว เพื่อนำมาโรยบนเครื่องจักร และลูบคลำจนมันวาว

โครงการบูรณาการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพื่อดูแลประชาชน

ชื่อโครงการ : โครงการบูรณาการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพื่อดูแลประชาชนอุทิศถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๑. ที่มา

ด้วยนายกรัฐมนตรีมีนโยบายให้จัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพื่อดูแลประชาชนในพื้นที่ทุรกันดารห่างไกลที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงบริการสุขภาพด้านต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาสุขภาพที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาสุขภาพช่องปาก เป็นปัญหาสำคัญสำหรับประชาชนทุกกลุ่มวัย ตามพฤติกรรมและปัจจัยเสี่ยงที่แตกต่างกัน ปัญหาทางสายตา และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ประชาชนมีภาวะเครียดและซึมเศร้าเพิ่มมากขึ้น เกิดปัญหาสุขภาพจิต เป็นต้น

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อวงการสาธารณสุขไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสุขภาพอนามัย พระองค์ทรงริเริ่มโครงการต่างๆ ครอบคลุมทั้งงานด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การรักษาโรคและการฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อดูแลสุขภาพประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ที่เข้าถึงบริการสุขภาพลำบาก และช่วยเหลือสนับสนุนการบริหารงานโรงพยาบาล ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการสาธารณสุขและรักษาแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ส่วนรวม กระทรวงสาธารณสุข จึงได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำโครงการบูรณาการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพื่อดูแลประชาชน เพื่อบูชาถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเป็นของขวัญปีใหม่ให้กับประชาชน

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อบูชาถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๒.๒ เป็นของขวัญปีใหม่ให้กับประชาชน

๓. กิจกรรมการดำเนินงาน

๓.๑ จัดตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานดำเนินการ

๓.๒ กำหนดรูปแบบ วิธีการ และจัดทำแผนการออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ แบ่งเป็นการให้บริการ

๖ ด้าน ได้แก่

- ๑) จัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพื่อให้บริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐาน
- ๒) จัดหน่วยทันตกรรมเคลื่อนที่
- ๓) จัดหน่วยวัดสายตา
- ๔) จัดหน่วยสุขภาพจิตเคลื่อนที่
- ๕) จัดหน่วยแนะนำและฝึกอาชีพ
- ๖) บริการอื่นๆ ตามบริบทของพื้นที่

๓.๓ เปิดการออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ โดยนายกรัฐมนตรี/รองนายกรัฐมนตรี/รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๔ ให้บริการออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ทุกอำเภอทั่วประเทศ โดยสถานบริการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงานและกรุงเทพมหานคร

๓.๕ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ แลงข่าวและประชาสัมพันธ์ ทั้งก่อน และหลังการดำเนินงาน

๓.๖ ตรวจเยี่ยมและกำกับ ติดตาม ผลการดำเนินงาน

๓.๗ จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

๔. พื้นที่ดำเนินการและระยะเวลา ๗๖ จังหวัด ครอบคลุม ๘๗๘ อำเภอและกรุงเทพมหานคร ระยะเวลาตั้งแต่ สัปดาห์ที่ ๒-๓ ของเดือนธันวาคม ๒๕๖๑

๕. หลักเกณฑ์การออกหน่วยเคลื่อนที่

๕.๑ พื้นที่ทุรกันดาร ห่างไกล

๕.๒ ไม่ซ้ำกับหน่วยแพทย์เคลื่อนที่อื่นที่มีในพื้นที่

๕.๓ ให้บริการรูปแบบผสมผสาน ครบทั้ง ๕ กิจกรรม ได้แก่ การแพทย์พื้นฐาน ทันตกรรม ตรวจตา สุขภาพจิต และฝึกอาชีพ

๖.ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๖.๑ ประชาชนในทุกจังหวัดได้รับการบริการด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน รวมทั้งแก้ปัญหาสุขภาพช่องปาก และสายตา

๖.๒ ประชาชนได้รับการดูแลด้านสุขภาพจิต เพื่อให้สามารถปรับตัวกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงที

๖.๓ ประชาชนได้รับคำแนะนำและฝึกอาชีพ เพื่อประกอบอาชีพเพิ่มเติม

๖.๔ แพทย์ บุคลากรทางแพทย์ และสาธารณสุขตลอดจนบุคคลทั่วไปได้ร่วมกิจกรรมอุทิศถวาย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเป็นของขวัญปีใหม่ให้กับประชาชน

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราของจังหวัดบึงกาฬ

๑. ความเป็นมาของการปลูกยางพาราบึงกาฬ

การปลูกยางในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ เริ่มต้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ (จังหวัดหนองคายในขณะนั้น) โดยมีพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน) เป็นชาวอีสาน (แต่ไม่ปรากฏภูมิลาเนาว่าอยู่จังหวัดไหน) ได้นำเมล็ดยางพาราจำนวน ๑๐๐ เมล็ดจากจังหวัดพัทลุง มาปลูกที่บ้านหนองแวง ตำบลศรีชมภู อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดหนองคาย (สมัยนั้น) และปัจจุบันหมู่บ้านนี้อยู่ตำบลถ้ำเจิญ อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งปัจจุบันยางต้นแรก มีอายุ ๕๘ ปี วัดเส้นรอบวง มีขนาด ๓๔๐ เซนติเมตร ความสูงประมาณ ๒๐ เมตร

๒. พื้นที่ปลูกยางพาราของจังหวัดบึงกาฬ

มีพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน ๘๔๗,๐๙๕ ไร่ เป็นอันดับที่ ๑ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นอันดับที่ ๗ ของประเทศ มีพื้นที่เปิดกรีดยาง ๗๗๑,๘๙๗ ไร่ อันดับที่ ๕ ของประเทศ มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๓๗ กก./ไร่ เป็นอันดับที่ ๑๓ ของประเทศ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ ๒๓๑ กก./ไร่ และมีโรงงานยาง ๕ แห่ง สามารถรองรับวัตถุดิบยางก้อนถ้วยปริมาณ ๒๒๕,๘๐๐ ตัน และน้ำยางสดปริมาณ ๒๒,๐๐๐ ตัน กำลังดำเนินการก่อสร้างอีก ๕ แห่ง เมื่อแล้วเสร็จคาดว่าจะสามารถรองรับวัตถุดิบยางก้อนถ้วยปริมาณ ๒๘๐,๓๐๐ ตัน และน้ำยางสดปริมาณ ๖๘,๕๙๔ ตัน ในการแปรรูป เพื่อใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องและเพิ่มมูลค่าการส่งออก

๓. ยุทธศาสตร์ยางพาราของบึงกาฬ

จังหวัดบึงกาฬได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราด้วยนวัตกรรม โดยจะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ยางพาราของบึงกาฬไปสู่การเป็นศูนย์กลางยางพาราต่างๆ ดังนี้

๑) ศูนย์กลางการเรียนรู้และวิชาการยางพารา โดยมีปัจจัยสนับสนุน คือ มีการลงนามความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพื่อรับการสนับสนุนบุคลากร นักวิชาการ นักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญด้านยางพารา อาทิ นวัตกรรมควบคุมคุณภาพของยางพารา การบริหารจัดการวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ระบบขนส่งและการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์นวัตกรรมใหม่ ถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรและประชาชนทั่วไปในจังหวัดบึงกาฬ เพื่อให้จังหวัดบึงกาฬเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การผลิตการส่งออกยางพาราพัฒนาเทคโนโลยีและนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ในเชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรมตามนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้เกิดผลิตภัณฑ์จากยางพาราภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการปีละครั้งและแจ้งให้คู่สัญญาทราบด้วย

๒) ศูนย์กลางการซื้อขายยางพารา โดยมีปัจจัยสนับสนุน คือ มีตลาดกลางประมูลยางพารา กระจายอยู่ทุกอำเภอ จำนวน ๙๗ แห่ง และมีโรงงานรับซื้อผลผลิตยางพาราในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และใกล้เคียง ๕ แห่ง มูลค่าการลงทุน ๑,๙๒๔.๗๓ ล้านบาท อีกทั้งยังมีโรงงานอีกจำนวน ๕ แห่งที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างและแจ้งประกอบกิจการ

๓) ศูนย์กลางการผลิตและการแปรรูปยางพารา โดยมีปัจจัยสนับสนุนคือ มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๘๔๗,๐๙๕ ไร่ หากเปิดกรีดครบจะมีผลผลิตประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ตัน / ปี มีโรงงานแปรรูปยางพารา ๕ โรง กำลังผลิตในการแปรรูปยางพารา ๓๗๐,๐๐๐ ตันต่อปี ยางเครีป ๑๗,๔๔๐ ตัน/ปี น้ำยางเข้มข้น ๔๔,๐๐๐ ตัน/ปี

๔) ศูนย์กลางการส่งออกยางพารา ปัจจัยสนับสนุน ผลผลิตยางพาราจากโรงงานทั้ง ๑๐ โรง จะถูกส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ทางท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี และส่งออกจากจังหวัดบึงกาฬไปยังจีนตอนใต้โดยกลุ่มผู้ค้ายางของจังหวัดบึงกาฬ

๔. การจัดงาน “วันยางพาราบึงกาฬ”

การจัดงานวันยางพาราบึงกาฬ เริ่มขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๕๕ ด้วยวิสัยทัศน์ของผู้ว่าราชการจังหวัดในขณะนั้นที่เล็งเห็นถึงศักยภาพของจังหวัดบึงกาฬที่จะก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางยางพารา ซึ่งยางพาราถือเป็นหัวใจและรายได้หลักของประชาชนในจังหวัด จึงได้ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจัด “งานวันยางพาราบึงกาฬ” ขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนายางพาราทั้งกระบวนการ ทั้งด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปลูกยางพารา การผลิต การตลาด และการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยมุ่งหวังให้จังหวัดบึงกาฬเป็น “ศูนย์กลางยางพาราของภาคอีสาน”

นอกจากเป้าหมายเพื่อพัฒนายางพาราทั้งกระบวนการแล้ว สิ่งที่มาคือการท่องเที่ยว ผู้คนเริ่มรู้จักและปักหมุดการเดินทางมาเยือนจังหวัดบึงกาฬมากขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสดีสำหรับการจำหน่ายสินค้าโอท็อป สินค้าชุมชน เปิดโอกาสให้เกษตรกรมีรายได้เสริมจากการอบรมอาชีพ และยังเป็นเวทีสำคัญให้เยาวชนได้ศึกษาเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ได้แสดงออกผ่านกิจกรรม “ความรู้ควบคู่ความบันเทิง” อีกด้วย

จากความสำเร็จในปีแรก ทำให้ในปีต่อมา “งานวันยางพาราบึงกาฬ” ประจำปี ๒๕๕๖ ได้รับความร่วมมือมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านอย่าง สปป.ลาว มีคณะผู้แทนระดับเจ้าแขวงมาร่วมงาน ทำให้เป้าหมายของจังหวัดบึงกาฬเปลี่ยนไป จากการเป็นเพียงผู้ผลิต ได้มีความพยายามยกระดับให้เป็น “เมืองอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศ” และตั้งเป้าให้จังหวัดบึงกาฬเป็น “ศูนย์กลางยางพาราของภูมิภาค” และต่อมาผู้แทนจากประเทศต่างๆ เดินทางมาร่วมงานมากขึ้น อาทิ จีน สปป.ลาว เวียดนาม กัมพูชา และมาเลเซีย

งานวันยางพาราบึงกาฬประจำปี ๒๕๖๑ จัดขึ้นเป็นครั้งที่ ๖ แม้สถานการณ์ยางพาราในภาพรวมทั้งประเทศจะไม่สู้ดีนัก แต่งานยังคงคึกคัก และมีการขยายขอบข่ายการจัดงานให้ยิ่งใหญ่มากขึ้น โดยยกระดับให้เป็นงาน “ยางพาราเอ็กซ์โป” ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยเฉพาะการแสดงนวัตกรรมยางพาราจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และนานาชาติ ขณะเดียวกันยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่ช่วยเสริมให้งานมีความยิ่งใหญ่ขึ้น เช่น การจัด “ไทยแลนด์ลูกทุ่งคอนเสิร์ต ๒๐๑๘” ซึ่งถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ ร.๑๐ และนิทรรศการ “สู่ฟ้าสวยสวรรค์” น้อมรำลึกพระมหากรุณาธิคุณในหลวงรัชกาลที่ ๙ เป็นต้น

งานวันยางพาราเอ็กซ์โป ถือเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในภาคอีสาน ตลอดจนยกระดับขึ้นสู่มหกรรมยางพาราในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ที่ได้รับความสนใจจากทั้งนักธุรกิจ ภาครัฐ เอกชน ทั้งในและต่างประเทศ จึงเป็นโครงการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้จังหวัดบึงกาฬสามารถขับเคลื่อนจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ในการเป็นศูนย์กลางการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพาราด้วยนวัตกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ

วันยางพารา บึงกาฬ ปี ๒๕๖๒ กำหนดจัดขึ้นเป็นครั้งที่ ๗ ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๙ ธ.ค.๒๕๖๑ ที่สนามหน้าที่ว่าการอำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ภายใต้แนวคิด “บึงกาฬ ศูนย์กลางยางพารา เศรษฐกิจก้าวหน้าการค้าก้าวไกล”

๕. การส่งเสริมการแปรรูปยางพาราบึงกาฬ

จังหวัดบึงกาฬ ได้ส่งเสริมการนำนวัตกรรมมาใช้ในการแปรรูปยางพารา ดังนี้

๑) โครงการเพิ่มมูลค่าจากน้ำยางสด โดยโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา เช่น โรงงานน้ำยางข้น โรงงานหมอนยางพารา โรงงานที่นอนยางพารา โรงงานยางแผ่นรมควัน โรงงานสกิม และโรงงานอัดก้อนยางแผ่นรมควัน

๒) การส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร แปรรูปน้ำยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์รองเท้านักเรียน งบประมาณ ที่กลุ่มเกษตรกรขอกู้เงินในการดำเนินการ วงเงินจาก ธ.ก.ส. จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาอนุมัติงบประมาณ และการส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางพาราเป็นถูงมือยาง

๓) การศึกษาวิจัย การสร้างนวัตกรรม และการใช้ประโยชน์จากต้นยางพารา โดยความร่วมมือระหว่างจังหวัดบึงกาฬ กับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

๔) การส่งเสริมการทำถนนที่มีส่วนผสมจากยางพารา โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น ๑๔๐ โครงการ จำนวนระยะทาง ๑๓๒.๘๖๖ กิโลเมตร

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดหนองคาย

๑. จุดเด่นของจังหวัด

๑.๑ เป็นประตูสู่อินโดจีน มีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๑ เป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขงขนาดใหญ่แห่งแรก เชื่อมต่อเมืองหนองคายกับบ้านท่านาแล้ง และมีทางรถไฟเชื่อมไป สปป.ลาว โดยมีระยะทางจากเมืองหนองคายถึงนครหลวงเวียงจันทน์ ๓๐ กิโลเมตร

๑.๒ เป็นจังหวัดที่มีชายแดนทอดยาวตามลำน้ำโขง มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม และเหมาะแก่การเพาะปลูก เช่น มะเขือเทศ ยางพารา ยาสูบ และสับปะรด รวมทั้งสามารถพัฒนาเป็นศูนย์วิจัยและรวบรวมพันธุ์ปลาน้ำจืดของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะปลานิล

๑.๓ มีปรากฏการณ์บังไฟพญานาค ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ตามลำน้ำโขง ที่อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอโพนพิสัย และอำเภอรัตนวาปี

๑.๔ มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้ง ด้านประวัติศาสตร์/ศาสนา เช่น วัดโพธิ์ชัย/หลวงพ่อบุญรอด พระธาตุบังพวน/สถิตมหาสโรจน วัดศรีชุมพวงค์ตื้อ วัดอรัญบรรพต วัดหินหมากเป้ง แหล่งโบราณคดีโคกคอน และเกจิอาจารย์ คือ หลวงปู่เทศก์ หลวงปู่เหรียญ ด้านธรรมชาติ/นิเวศ เช่น น้ำตกธารทอง น้ำตกธารทิพย์ วัดศรีมงคล หรือวัดถ้ำเพิงดิน สกายวอล์คหรือวัดผาตากเสื้อ ด้านประเพณีและวัฒนธรรม เช่น งานอนุสาวรีย์ปราบฮ่อ งานนมัสการหลวงพ่อบุญรอด งานบุญบังไฟ เทศกาลบังไฟพญานาค

๑.๕ เป็นเมืองน่าอยู่อันดับ ๗ ของโลก จากการคัดเลือกโดยนิตยสาร Modern Maturity นิตยสารชื่อดังในประเทศสหรัฐ ปี ๒๐๐๖

๒. ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

๒.๑ ประวัติความเป็นมา

เมืองหนองคายในอดีตเป็นชุมชนเมืองที่ขึ้นกับอาณาจักรขอม เมื่ออาณาจักรขอมล่มสลาย ได้ขึ้นกับอาณาจักรล้านช้าง หลวงพระบาง และเวียงจันทน์ ตามลำดับ หลังสงครามเจ้าอนุวงศ์แห่งกรุงเวียงจันทน์ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๓๗๑ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ ๓) โปรดเกล้าฯ ให้ท้าวสุวอธรรมมา (บุญมา) เป็นพระปทุมเทวาภิบาล ดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองหนองคายคนแรก และให้เมืองเวียงจันทน์ขึ้นตรงต่อเมืองหนองคาย

ในปี พ.ศ.๒๔๓๔ ภายหลังกบฏฮ่อ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอประจักษ์ศิลปาคม เป็นข้าหลวงใหญ่ต่างพระองค์สำเร็จราชการมณฑลลาวพวน ตั้งที่ทำการมณฑลอยู่ที่เมืองหนองคาย ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ ไทยเสียดินแดน ฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส และได้ระบุในสัญญาว่าห้ามมิให้ไทยตั้งหรือนำกองทัพบกทหารอยู่ในเขต ๒๕ กิโลเมตร จากชายแดน กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมจึงทรงย้ายที่ทำการมณฑลฯ ไปอยู่บริเวณบ้านเดื่อหมากแข้ง และตั้งเป็นมณฑลอุดรธานี

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติปกครองพื้นที่ขึ้น โดยให้ยกเลิกระบอบเจ้าปกครองทั่วประเทศ ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๘ กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่ง สถาปนาเมืองข้าหลวงปกครอง ซึ่งต่อมาเรียกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด และในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้มีการจัดระเบียบ บริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นจังหวัดและอำเภอ หนองคายจึงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นจังหวัด ตั้งแต่นั้นมา

คำขวัญประจำจังหวัดหนองคาย

“วีรกรรมปราบฮ่อ หลวงพ่อพระใส สะพานไทย-ลาว”

๒.๒ สภาพทั่วไป

๒.๒.๑ ที่ตั้ง ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๖๑๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๓,๐๒๖.๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๘๘๑,๕๘๒ ไร่ คิดเป็นพื้นที่ร้อยละ ๑.๙ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ	ลำแม่น้ำโขงอันเป็นเส้นเขตแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศใต้	ติดกับ	จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันออก	ติดกับ	จังหวัดบึงกาฬ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	จังหวัดเลย

๒.๒.๒ สภาพภูมิประเทศ ลักษณะของพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ค่อนข้างราบ เป็นคลื่นลอนลาด ด้านตะวันตกของจังหวัด ในเขตอำเภอสังคม เป็นพื้นที่ภูเขาสูงชันสลับซับซ้อน ระดับความสูงของภูเขา มีตั้งแต่ ๒๐๐-๔๐๐ เมตร ถึง ๓๐๐-๙๐๘ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง แยกเป็น ๔ บริเวณ คือ

- ๑) พื้นที่ค่อนข้างราบ ได้แก่ เขตอำเภอเมืองหนองคาย อำเภอท่าบ่อ อำเภอศรีเชียงใหม่ ซึ่งใช้ประโยชน์ในการทำนา และปลูกพืชสวนบริเวณริมแม่น้ำโขง
- ๒) พื้นที่เป็นคลื่นลอนลาด กระจายอยู่ทุกอำเภอเป็นหย่อมๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา ปลูกพืชไร่ พืชสวนและป่าธรรมชาติ
- ๓) พื้นที่เป็นคลื่นลอนชันมีสภาพเป็นเขา และป่าธรรมชาติ เช่น ป่าไม้เต็งรัง เบญจพรรณ พบในเขตอำเภอสังคม
- ๔) สภาพพื้นที่เป็นภูเขาที่มีความสูงชันจากระดับน้ำทะเล ตั้งแต่ ๒๐๐ เมตร เป็นบริเวณเทือกเขาต่างๆ ทางทิศตะวันตกในเขตอำเภอสังคม

๒.๒.๓ การปกครอง แบ่งเป็น ๙ อำเภอ ๖๒ ตำบล ๖๗๘ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖๘ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๘ แห่ง

๒.๒.๔ ประชากร มีจำนวน ๕๒๒,๒๒๙ คน แยกเป็นประชากรชาย ๒๖๐,๑๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๘๒ และประชากรหญิง ๒๖๒,๐๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๑๘ โดยมีครัวเรือน จำนวน ๑๗๑,๕๕๔ ครัวเรือน อำเภอที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองหนองคาย และอำเภอที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุด คือ อำเภอโพนพิสัย

๒.๒.๕ เศรษฐกิจ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ประจำปี ๒๕๕๙ เท่ากับ ๓๗,๘๑๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๙๔ และ ๒.๖๖ ของกลุ่มจังหวัดและภาค ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ ๘๔,๔๖๕ บาท/คน/ปี

ซึ่งเป็นอันดับ ๔ ของภาค และอันดับ ๕๐ ของประเทศ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ ของจังหวัดหนองคาย ขึ้นอยู่กับภาคการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๒๙ รองลงมาได้แก่ภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๑ ภาคการค้าส่งและค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๓ และภาคการศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๓ ตามลำดับ

๑) ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ในปี ๒๕๕๙ มีผลิตภัณฑ์ต่อหัวอยู่ที่ ๘๔,๔๖๕ บาทต่อคนต่อปี อยู่ในลำดับที่ ๕๐ ของประเทศ

ตาราง แสดงผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GDP per capita) ในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙

GDP per capita (Baht)	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ทั้งประเทศ	๑๘๕,๘๔๘	๑๙๓,๔๗๑	๑๙๗,๔๕๙	๒๐๔,๔๕๙	๒๑๕,๔๕๕
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๖๗,๕๘๘	๗๒,๙๒๕	๗๐,๒๔๗	๗๒,๘๓๑	๗๖,๒๐๗
หนองคาย	๗๕,๐๐๗	๘๐,๙๐๙	๗๖,๕๕๐	๘๐,๗๓๖	๘๔,๔๖๕
อันดับหนองคาย	๕๒	๔๗	๕๓	๔๙	๕๐

ที่มา: สศช.

๒) ภาคการเกษตร มีพื้นที่ทำการเกษตร ๑,๒๐๙,๕๙๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๙๕ เป็นพื้นที่ในเขตชลประทาน ๒๘๖,๖๐๓ ไร่ นอกเขตชลประทาน ๙๒๒,๙๙๕ ไร่ โดยมีเขตพื้นที่รับบริการจากสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน ๙๕ สถานี เนื่องด้วยสภาพโดยทั่วไปของจังหวัดหนองคายมีแนวยาวตามลำน้ำโขง และมีความเหมาะสมในการเพาะปลูกพืชได้หลายชนิด เกษตรกรบางส่วน อาศัยน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ในการเพาะปลูกพืช เช่น ข้าว ข้าวโพด สับปะรด ถั่วลิสง พริก มะเขือเทศ นอกจากนี้ ยังมีพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจอื่นๆ เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย และปาล์มน้ำมัน เป็นต้น

๓) ภาคอุตสาหกรรม มีโรงงานทั้งสิ้น จำนวน ๕๗๘ แห่ง เงินลงทุนรวม ๖,๐๙๓.๔๑ ล้านบาท และมีจำนวนคนงานรวม ๕,๔๙๑ คน โดยอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ๑) อุตสาหกรรมอาหาร มีโรงงาน ทั้งสิ้น ๔๗ โรงงาน มูลค่าการลงทุน ๑,๑๑๘ ล้านบาท จำนวนแรงงาน ๒,๐๒๑ คน ๒) อุตสาหกรรมยางพารา มีโรงงานทั้งสิ้น ๑ โรงงาน มูลค่าการลงทุน ๒๐ ล้านบาท จำนวนแรงงาน ๑๒๒ คน ๓) อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม มีโรงงานทั้งสิ้น ๘ โรงงาน เงินลงทุน ๗๔๗ ล้านบาท คนงาน ๔๐๐ คน

๔) การค้าชายแดน มีด่านถาวร ๑ แห่ง คือ ด่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๑ และมีจุดผ่อนปรน ๓ แห่ง ได้แก่ อำเภอสังขม-เมืองสังทอง นครหลวงเวียงจันทน์ อำเภอศรีเชียงใหม่-เมืองสีโคตตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์ และอำเภอรัตนวาปี-เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ ในปี ๒๕๕๙ มีมูลค่าการค้าชายแดน-สปป.ลาว รวม ๖๕,๔๖๙.๙๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๕.๓๑ สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ รถยนต์นั่ง น้ำมันปิโตรเลียม เครื่องดื่ม รวมถึงน้ำอัดลมที่มีน้ำตาล อาหารสัตว์สำเร็จรูป ฯลฯ สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า รถยนต์นั่งที่มีกระบะใหม่เครื่องยนต์ดีเซลไม่เกิน ๓,๐๐๐ ซีซี ชุดสายไฟรถยนต์สำเร็จรูป สายเคเบิล ส่วนประกอบรองเท้าด้านบน ใบยาสูบ

๕) การท่องเที่ยว ปี ๒๕๕๙ มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดหนองคาย รวม ๒,๖๗๘,๐๗๐ คน โดยแยกเป็น คนไทย จำนวน ๒,๑๑๗,๗๒๓ คน ชาวต่างชาติ ๕๖๐,๓๔๗ คน และรายได้จากการท่องเที่ยวคิดเป็น ๔,๙๒๑.๘๔ ล้านบาท โดยเป็นศูนย์ปฏิบัติการของเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง มีผู้ประกอบการที่ลงทุนธุรกิจด้านการบริการ ประเภทโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหารจำนวนมาก

๒.๓ สถานการณ์ความยากจนของจังหวัดหนองคาย

มีสัดส่วนคนจนในปี ๒๕๕๙ เป็นลำดับที่ ๖๕ ของทั้งประเทศ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔.๐๑ ถือว่ามีสัดส่วนคนจนน้อยกว่าสัดส่วนคนจนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสัดส่วนคนจนของประเทศ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๙๖ และ ๘.๖๑ ตามลำดับ

ตาราง แสดงจำนวนคนจน และสัดส่วนคนจนของประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจังหวัดหนองคาย ในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙

ความยากจน	๒๕๕๕		๒๕๕๖		๒๕๕๗		๒๕๕๘		๒๕๕๙	
	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (พันคน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
ประเทศ	๘,๔๐๒	๑๒.๖๔	๗,๓๐๕	๑๐.๙๔	๗,๐๕๗	๑๐.๕๓	๔,๘๔๗	๗.๒๑	๕,๘๑๐	๘.๖๑
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓,๗๓๕.๒	๑๙.๗๙	๓,๒๗๑.๒	๑๗.๓๗	๓,๒๐๐.๖	๑๗.๐๔	๑,๙๒๙.๘	๑๐.๓๐	๒,๔๑๙.๗	๑๒.๙๖
หนองคาย	๔๓.๐	๙.๔	๔๐.๘	๙.๐	๒๙.๓	๖.๕	๑๙.๒	๔.๓	๑๖.๙	๔.๐
อันดับของหนองคาย	๕๓		๕๑		๕๔		๕๙		๖๕	

ที่มา: สศช.

๒.๔ จำนวนผู้ลงทะเบียนในโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ

๒.๔.๑ ปี ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้ลงทะเบียนในโครงการสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน ๘๖,๔๓๓ ราย โดยอำเภอที่มีจำนวนคนลงทะเบียนมากที่สุด ได้แก่ เมืองหนองคาย จำนวน ๒๑,๒๔๑ ราย หรือร้อยละ ๒๔.๕๘ รองลงมา ได้แก่ อำเภอโพนพิสัย ๑๗,๒๗๙ ราย หรือร้อยละ ๑๙.๙๙ ในขณะที่อำเภอโพธิ์ตาก มีจำนวนผู้ลงทะเบียนน้อยที่สุด ๓,๒๗๑ ราย หรือร้อยละ ๓.๗๘

๒.๔.๒ สำหรับในปี ๒๕๖๑ มีผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต ๔๐,๑๔๗ คน มีผู้ผ่านสิทธิเข้าร่วมโครงการทั้งหมด ๓๕,๘๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔๗ ของผู้มาลงทะเบียน

๒.๕ ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

มีการพัฒนาคนในภาพรวมอยู่ลำดับที่ ๓๗ จาก ๗๗ จังหวัดทั่วประเทศ (ดัชนี HAI = ๐.๕๘๘๑) เนื่องจากการพัฒนาคนหลายด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมติดลำดับ ๑ ใน ๑๐ จังหวัดที่มีความก้าวหน้ามาก โดยอยู่ลำดับที่ ๗ จาก ๗๗ จังหวัด ในด้านชีวิตครอบครัวและชุมชนก็มีความก้าวหน้าค่อนข้างมาก โดยอยู่ในลำดับที่ ๒๖ จาก ๗๗ จังหวัด รวมถึงไม่มีประชากรที่ประสบอุทกภัยและภัยแล้ง คราวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองสูงมากอยู่ลำดับที่ ๕ การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินน้อยมาก อยู่ลำดับที่ ๕ จาก ๗๗ จังหวัด นอกจากนี้ จังหวัดหนองคายมีจุดเด่นในประเด็นจำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนนน้อยมาก อยู่ในลำดับที่ ๓ และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้านสูงมาก อยู่ลำดับที่ ๙ จาก ๗๗ จังหวัด

ในขณะเดียวกัน การพัฒนาคนหลายด้านมีความก้าวหน้าค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ เช่น ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และด้านชีวิตการทำงาน โดยอยู่ลำดับที่ ๕๘ ๕๘ และ ๕๗ จาก ๗๗ จังหวัด ตามลำดับ มีตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ ประชากรที่ใช้สิทธิลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๙ น้อยมาก อยู่ลำดับที่ ๗๕ ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตน้อยมาก อยู่ลำดับที่ ๖๘ จำ ๗๗ จังหวัด นอกจากนี้ มีจุดด้อยในประเด็นคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำมาก อยู่ลำดับที่ ๗๑ จาก ๗๗ จังหวัด

ตาราง แสดงข้อมูลของตัวชี้วัดและลำดับที่ของตัวชี้วัดของจังหวัดหนองคาย จากทั้งหมด ๗๗ จังหวัด

ตัวชี้วัด	ปี ล่าสุด ข้อมูล	ข้อมูล ตัวชี้วัด	ลำดับที่ จาก ๗๗ จังหวัด
๑. ร้อยละของทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (% ทารกเกิดมีชีพ)	๒๕๕๘	๙.๒๔	๒๕
๒. ร้อยละของประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน (%)	๒๕๕๘	๑๑.๓๔	๔๙
๓. ร้อยละของประชากรที่พิการ (%)	๒๕๕๙	๒.๕๖	๓๗
๔. ร้อยละของคะแนนสุขภาพจิต (%)	๒๕๕๘	๖๘.๓๘	๕๘
๕. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป (ปี)	๒๕๕๙	๗.๗๓	๔๗
๖. อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (%)	๒๕๕๘	๘๗.๑๗	๑๔
๗. ค่าเฉลี่ยเชาวน์ปัญญา (IQ) ของเด็กนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (คะแนน)	๒๕๕๙	๙๙.๕๕	๓๓
๘. คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (%)	๒๕๕๙	๓๑.๑๓	๗๑

ตัวชี้วัด	ปี ล่าสุด ข้อมูล	ข้อมูล ตัวชี้วัด	ลำดับที่ จาก ๗๗ จังหวัด
๙. อัตราการว่างงาน (%)	๒๕๕๙	๑.๓๘	๖๐
๑๐. อัตราการทางานต่ำระดับ (%)	๒๕๕๙	๐.๕๖	๕๓
๑๑. ร้อยละของแรงงานที่มีประกันสังคม (%)	๒๕๕๙	๑๘.๑๐	๔๗
๑๒. อัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทางานต่อ ลูกจ้าง ๑,๐๐๐ คน	๒๕๕๘	๘.๑๙	๓๕
๑๓. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน (บาท)	๒๕๕๘	๒๑,๒๐ ๖	๔๗
๑๔. สัดส่วนประชากรยากจน (%)	๒๕๕๙	๓.๗๗	๑๘
๑๕. ร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้สินเพื่อการอุปโภคบริโภค (%)	๒๕๕๘	๓๖.๐๓	๓๗
๑๖. ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้ หรือค่าสัมประสิทธิ์ จีนิ (%)	๒๕๕๘	๔๐.๙๖	๔๗
๑๗. ร้อยละของครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง (%)	๒๕๕๙	๙๔.๙๕	๕
๑๘. สัดส่วนเฉลี่ยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ตันก๊าซเรือนกระจก ต่อคน)	๒๕๕๘	๐.๘๙	๑๗
๑๙. ร้อยละของประชากรที่ประสบอุทกภัย (%)	๒๕๕๙	๐.๐๐	๑ (เท่ากัน ๔๔ จว)
๒๐. ร้อยละของประชากรที่ประสบภัยแล้ง (%)	๒๕๕๙	๐.๐๐	๑ (เท่ากัน ๔๔ จว)
๒๑. ร้อยละของเด็กอายุ ๑๕-๑๗ ปี ที่ทำงาน (%)	๒๕๕๙	๑๒.๐๐	๔๘
๒๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนเดียว (%)	๒๕๕๙	๕.๘๑	๔๒
๒๓. ร้อยละของผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว (%)	๒๕๕๙	๖.๙๖	๔๒
๒๔. การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อ ทรัพย์สิน (ต่อประชากรแสนคน)	๒๕๕๙	๓๖.๓	๕
๒๕. ร้อยละของหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (%)	๒๕๕๘	๕๐.๗๖	๔๘
๒๖. จำนวนอุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน)	๒๕๕๙	๑๙.๒	๓
๒๗. ร้อยละของประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ (%)	๒๕๕๙	๗๕.๑๘	๕๙
๒๘. ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%)	๒๕๕๙	๓๑.๕๐	๖๘
๒๙. ร้อยละของประชากรที่ใช้สิทธิลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๙	๒๕๕๙	๕๔.๓๗	๗๕
๓๐. จำนวนองค์กรชุมชน (ต่อประชากรแสนคน)	๒๕๕๙	๘๔.๙๔	๕๑
๓๑. ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น (%)	๒๕๕๘	๗๖.๐๓	๕๓

ตัวชี้วัด	ปี ล่าสุด ข้อมูล	ข้อมูล ตัวชี้วัด	ลำดับที่ จาก ๗๗ จังหวัด
๓๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน (%)	๒๕๕๙	๙๙.๘๙	๙ (เท่ากัน ๒ จว)

๒.๖ ศักยภาพและประเด็นปัญหาสำคัญ

๒.๖.๑ ศักยภาพ

- ๑) มีพื้นที่ติดลำน้ำโขง สามารถนำน้ำมาใช้ในการเกษตร โดยเฉพาะ ข้าว ยางพารา และการทำประมงน้ำจืด
- ๒) มีพรมแดนติดกับประเทศ สปป.ลาว ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน มีด่านศุลกากร ๑ แห่ง ได้แก่ ด่านสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๑ และจุดผ่อนปรน ๓ แห่ง และมีเส้นทางรถไฟเชื่อมไปยัง สปป.ลาว
- ๓) มีแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา ทางธรรมชาติและนิเวศ ทั้งวัดโพธิชัย วัดหินหมากเป้ง วัดผาตากเสื้อ มีวัฒนธรรมและประเพณีที่หลากหลาย เช่น บุญบั้งไฟ เทศกาลบั้งไฟพญานาค เป็นต้น

๒.๖.๒ ประเด็นปัญหา

- ๑) ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรค่อนข้างสูง มูลค่าและประสิทธิภาพการผลิตต่ำ
- ๒) แหล่งท่องเที่ยวขาดการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก การดูแลด้านความปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จัก
- ๓) การเข้าถึงบริการพื้นฐานของรัฐยังไม่ทั่วถึง เช่น คุณภาพการศึกษา การบริการสาธารณสุข อินเทอร์เน็ต
- ๔) ขาดการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การบริหารจัดการน้ำ การใช้สารเคมี การจัดหาที่ดินเพื่อก่อสร้างระบบฝักรักษาและบำบัดน้ำเสีย ปริมาณตกค้างของขยะมูลฝอย

๒.๗ เป้าหมาย และประเด็นการพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

๒.๗.๑ เป้าหมายการพัฒนา

“ เกษตรอุตสาหกรรมวัฒนธรรมรุ่งเรือง เมืองท่องเที่ยวลุ่มน้ำโขง ”

๒.๗.๒ ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

- ๑) ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน
- ๒) ยกระดับมาตรฐานการผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการ มุ่งสู่ประชาคมอาเซียน
- ๓) เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสังคมสงบสุข
- ๔) พัฒนาคมน ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
- ๕) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล

โครงการปรับปรุงขยายการประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองคาย

แผนงานก่อสร้างปรับปรุงขยายการประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองคาย เพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ อำเภอเมืองหนองคาย และอำเภอศรีใคร จังหวัดหนองคาย ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ วงเงินงบประมาณ ๓๙๗,๗๘๓,๐๐๐ บาท

๑. ประวัติความเป็นมา

การประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองคาย (กปภ.สาขาหนองคาย) เริ่มดำเนินการกิจการประปาเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๐๒ ให้บริการในเขตสุขาภิบาลหนองคาย โดยมีกำลังผลิตน้ำประปาเริ่มแรก ขนาด ๔๐ ลบ.ม./ชม. ใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำโขง ต่อมาได้รับการปรับปรุงขยายระบบประปา ดังนี้

พ.ศ.๒๕๓๕ ก่อสร้างระบบผลิตขนาด ๒๐๐ ลบ.ม./ชม. ที่สถานีผลิตน้ำสำนักงาน และปรับปรุงระบบผลิตเดิมเป็น ๒๕๐ ลบ.ม./ชม.

พ.ศ. ๒๕๔๖ ก่อสร้างระบบผลิต ขนาด ๓๐๐ ลบ.ม./ชม. ที่สถานีผลิตน้ำหนองบัว

พ.ศ. ๒๕๕๐ ก่อสร้างเพิ่มกำลังผลิต ที่สถานีผลิตน้ำหนองบัว เป็น ๕๐๐ ลบ.ม./ชม.

พ.ศ. ๒๕๕๔ ก่อสร้างเพิ่มกำลังผลิต ที่สถานีผลิตน้ำสำนักงาน กปภ.สาขาหนองคาย เป็น ๓๐๐ ลบ.ม./ชม.

๒. ระบบการประปาปัจจุบัน

กปภ.สาขาหนองคาย มีกำลังผลิตที่ใช้งานขนาดรวม ๑,๐๕๐ ลบ.ม./ชม. จากสถานีผลิตน้ำ ๒ แห่ง ประกอบด้วย สถานีผลิตน้ำสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคสาขาหนองคาย ใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำโขง จ่ายน้ำให้บริการในเขตเทศบาลเมืองหนองคาย เทศบาลหนองสองห้อง เทศบาลตำบลโพธิ์ชัย เทศบาลตำบลหาดคำ และชุมชนโดยรอบ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย และสถานีผลิตน้ำหนองบัว ใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำโขง สถานีสูบน้ำดิบ ๑ แห่ง สถานีผลิตน้ำ ๒ แห่ง และสถานีจ่ายน้ำ ๑ แห่ง ประกอบด้วย

๑) สถานีสูบน้ำดิบมีชัย ส่งน้ำดิบไปยังสถานีผลิตน้ำบ้านหนองบัว และสถานีผลิตน้ำสำนักงาน กปภ.สาขาหนองคาย

๒) สถานีผลิตน้ำหนองบัว รับน้ำดิบจากสถานีสูบน้ำดิบมีชัย เข้าสู่ระบบผลิต ขนาด ๕๐๐ ลบ.ม./ชม. (Modify Plant จาก ๓๐๐ ลบ.ม./ชม. เป็น ๕๐๐ ลบ.ม./ชม.) สำรองน้ำประปาที่ผลิตได้ ๓,๕๐๐ ลบ.ม. จ่ายบริการบริเวณพื้นที่เทศบาลเมืองหนองคาย (บางส่วน) และชุมชนใกล้เคียง

๓) สถานีผลิตน้ำสำนักงาน กปภ.สาขาหนองคาย รับน้ำดิบจากสถานีสูบน้ำดิบมีชัย เข้าสู่ระบบผลิตขนาดผลิต ๒๕๐ ลบ.ม./ชม (Modify Plant จาก ๒๐๐ ลบ.ม./ชม เป็น ๒๕๐ ลบ.ม./ชม.) และ ๓๐๐ ลบ.ม./ชม. (Modify Plant จาก ๒๕๐ ลบ.ม./ชม เป็น ๓๐๐ ลบ.ม./ชม.) สำรองน้ำประปาที่ผลิตได้ ๔,๐๐๐ ลบ.ม. จ่ายบริการบริเวณพื้นที่เทศบาลเมืองหนองคาย เทศบาลตำบลโพธิ์ชัย และเทศบาลตำบลหาดคำ

๔) สถานีจ่ายน้ำหนองสองห้อง รับน้ำประปาจากสถานีผลิตสำนักงาน สำรองน้ำประปาที่ผลิตได้ขนาด ๑,๕๐๐ ลบ.ม. จ่ายบริการบริเวณพื้นที่เทศบาลตำบลหนองสองห้อง และชุมชนใกล้เคียง

๓. สภาพปัญหา

ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินกิจการประปาของ กปภ.สาขาหนองคาย อำเภอเมืองหนองคาย - สระใคร จังหวัดหนองคาย ได้แก่

๑) ปัญหาแหล่งน้ำดิบ ที่ไม่เพียงพอโดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้งที่ปริมาณลดระดับลงอย่างมาก

๒) ปัญหาด้านระบบการผลิต เริ่มประสบปัญหากำลังการผลิตเต็มศักยภาพ โดยการผลิตน้ำประปาเฉลี่ย (Average Daily Demand) และการผลิตน้ำประปาสูงสุด (Maximum Daily Demand) คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๕๐ และ ๙๒.๑๗ ของกำลังการผลิตตามลำดับ จากการขยายตัวของความต้องการใช้น้ำประปาที่เพิ่มขึ้นตามการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและการขยายตัวของชุมชน ในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า และปัจจุบันประสบปัญหาในช่วงเวลาที่ใช้น้ำสูงสุดของวัน (Peak hour) ทำให้น้ำในเขตชุมชนเมืองไหลอ่อน

๓.) ปัญหาด้านระบบจ่ายน้ำ ปัจจุบัน จำเป็นต้องวางท่อขยายเขตจ่ายน้ำไปยังชุมชนรอบนอกที่เมือง กำลังขยายตัวเพื่อรองรับ AEC และเพื่อให้บริการประชาชนต่อไป

๔. ประชากรและความต้องการใช้น้ำ

๔.๑ ประชากร

พื้นที่จำหน่ายน้ำ จ่ายเข้าในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อำเภอเมืองหนองคาย และอำเภอสระใคร คาดว่าเมื่อถึงปี พ.ศ.๒๕๗๑ จำนวนประชากรและครัวเรือนจะขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยจะมีประชากรรวม ๑๔๖,๑๗๖ คน และครัวเรือนรวม ๕๒,๒๐๖ ครัวเรือน

๔.๒ ความต้องการใช้น้ำ

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ความต้องการใช้น้ำของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาหนองคาย มีผู้ใช้น้ำรวม ๑๘,๕๖๘ ราย ความต้องการใช้น้ำผลิตเฉลี่ย ๗๔๔ ลบ.ม./ชม. และความต้องการใช้น้ำสูงสุด ๙๖๘ ลบ.ม./ชม.

คาดว่าในปี พ.ศ. ๒๕๗๑ จะมีผู้ใช้น้ำรวม ๓๕,๓๖๘ ราย ความต้องการใช้น้ำเฉลี่ย ๑,๖๙๔ ลบ.ม./ชม. และความต้องการใช้น้ำสูงสุด ๒,๒๐๒ ลบ.ม./ชม.

ดังนั้น กปภ.สาขาหนองคาย อำเภอเมืองหนองคาย - สระใคร จังหวัดหนองคาย จึงมีความต้องการขยายกำลังการผลิตเพิ่มอีก ๑,๐๐๐ ลบ.ม./ชม. เพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า

๕. แผนงาน

เพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวข้างต้น จึงต้องมีการปรับปรุงขยายกำลังผลิต และระบบส่ง - จ่ายน้ำ ให้มีประสิทธิภาพด้านการให้บริการประชาชนในระยะยาว จึงกำหนดแผนงานก่อสร้างปรับปรุงขยายระบบประปา กปภ.สาขาหนองคาย อำเภอเมืองหนองคาย - สระใคร จังหวัดหนองคาย โดยหลักเป็นการก่อสร้างปรับปรุงระบบน้ำดิบ ระบบผลิต และระบบจ่ายน้ำ ดังต่อไปนี้

๑) ระบบน้ำดิบ ก่อสร้างสถานีสูบน้ำดิบแห่งใหม่ ในที่ดินสาธารณประโยชน์บริเวณวัดโพธิ์หมากจันทร์ เนื้อที่ ๑ ไร่

๒) ระบบผลิต

- ก่อสร้างสถานีผลิตน้ำแห่งใหม่ โดยก่อสร้างระบบผลิต คสล. ขนาด ๑,๐๐๐ ลบ.ม./ชม. ถังน้ำใส คสล. ขนาด ๖,๐๐๐ ลบ.ม.

- ก่อสร้างถังน้ำใส คสล. ขนาด ๑,๕๐๐ ลบ.ม. ที่สถานีจ่ายน้ำหนองสองห้อง

๓) ระบบจ่ายน้ำ

- ก่อสร้างระบบจ่ายน้ำที่สถานีจ่ายน้ำแห่งใหม่ เนื้อที่ ๑๐๐ ไร่ โดยก่อสร้างโรงสูบน้ำแรงสูง
 - ก่อสร้างปรับปรุงระบบจ่ายน้ำที่สถานีจ่ายน้ำหนองสองห้อง
 - ก่อสร้างสถานีจ่ายน้ำแห่งใหม่ เนื้อที่ประมาณ ๑๐ ไร่
-

ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP และหมู่บ้าน OTOP นวัตกรรมของจังหวัดหนองคาย

๑. ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP

จังหวัดหนองคาย ได้ดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product : OTOP) โดยได้บูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง สำหรับผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัด จากการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP เด่นจังหวัด (Provincial Star OTOP) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จังหวัดหนองคายมีผลิตภัณฑ์เด่น จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ผ้าทอมัดหมี่ลายพญานาค ผลิตภัณฑ์แหนมเนือง และผลิตภัณฑ์ข้าวฮางอก

และในปัจจุบัน จังหวัดหนองคายมีผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑,๒๕๗ ผลิตภัณฑ์ จำแนกได้ ดังนี้

- กลุ่มผลิตภัณฑ์ระดับ A หรือสินค้าที่เป็นดาวเด่นสู่สากล (หน่วยงานเจ้าภาพ คือ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และหอการค้าจังหวัด) จำนวน ๒๓ ผลิตภัณฑ์
- กลุ่มผลิตภัณฑ์ระดับ B หรือสินค้าอนุรักษ์สู่สินค้าดาวเด่น (หน่วยงานเจ้าภาพ คือ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดหนองคาย) จำนวน ๕๕ ผลิตภัณฑ์
- กลุ่มผลิตภัณฑ์ระดับ C หรือ สินค้าที่พ้อมีศักยภาพ สู่สินค้าดาวเด่น (หน่วยงานเจ้าภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และสำนักงานเกษตรจังหวัด) จำนวน ๒๑๑ ผลิตภัณฑ์
- กลุ่มผลิตภัณฑ์ระดับ D หรือสินค้าปรับตัวสู่สินค้าที่มีศักยภาพหรือสินค้าอนุรักษ์ (หน่วยงานรับผิดชอบ คือ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด และสถาบันการศึกษาในพื้นที่) จำนวน ๙๖๘ ผลิตภัณฑ์

พื้นฐานของจังหวัดหนองคาย ประชาชนมีความเป็นอยู่ค่อนข้างดีมีอาชีพทางการเกษตร ที่สามารถผลิตได้ทุกฤดูกาลเพราะมีความสมบูรณ์เรื่องแหล่งน้ำ ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ ยังขาดความสนใจ ที่จะผลิตสินค้า OTOP อย่างจริงจังเป็นจริง และยังขาดจิตวิญญาณของผู้ประกอบการทำให้กลุ่มผู้ผลิต ส่วนใหญ่ยังเป็นระดับปรับตัวสู่การพัฒนา คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๔๓ ของผู้ผลิตผู้ประกอบการทั้งจังหวัด แต่หากมองถึงศักยภาพด้านพื้นที่ที่เป็นจังหวัดท่องเที่ยว และรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการผลิตสินค้า OTOP อย่างจริงจัง มีรูปแบบแนวทางการส่งเสริม/สนับสนุนทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นโอกาสที่จะสามารถพัฒนาระดับสินค้า OTOP ของจังหวัดให้ได้มาตรฐาน เป็นที่ต้องการของตลาดและสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐมีโครงการ/กิจกรรมพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ อย่างเต็มกำลังความสามารถ ถือเป็นทิศทางที่ดีสำหรับอนาคตของผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP ที่ต้องเตรียมความพร้อมรองรับการพัฒนา

๒. หมู่บ้าน OTOP นวัตกรรม

จังหวัดหนองคายได้รับการจัดสรรงบประมาณ ตามโครงการ “ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตกรรม” โดยใช้นวัตกรรมผสมผสานกับวิถีชีวิต สร้างเสน่ห์ชุมชนที่หลากหลาย จำนวน ๔๐ หมู่บ้าน กระจายใน ๙ อำเภอ โดยจำแนกเป็นหมู่บ้านเชิงวัฒนธรรม และหมู่บ้านเชิงนิเวศน์ โดยได้บูรณาการทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐร่วมดำเนินการพัฒนาศักยภาพสถานที่ เช่น การปรับปรุงทัศนแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากรในชุมชน เพื่อให้มีความพร้อมในการต้อนรับ และเป็นเจ้าบ้านที่ดี เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ การพัฒนาอาหารพื้นถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่มีความสะอาด ปลอดภัย การพัฒนาสินค้า OTOP ของฝาก ของที่ระลึก การประชาสัมพันธ์ในทุกรูปแบบ โดยกิจกรรมทั้งหมดได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จังหวัดหนองคายได้กำหนดเส้นทางท่องเที่ยวตามโครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตกรรม เป็น ๙ เส้นทาง ใน ๙ อำเภอ ดังนี้

๑. เส้นทางที่ ๑ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ล่องเรือกินผลไม้และวัฒนธรรมโพธิ์ตาก(อำเภอโพธิ์ตาก)
๒. เส้นทางที่ ๒ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตร วัฒนธรรม เขตเศรษฐกิจพิเศษสระใคร (อำเภอสระใคร)
๓. เส้นทางที่ ๓ ท่องเที่ยวธรรมชาติ แม่น้ำ ภูเขา ทะเลหมอก ถ้ำ น้ำตก ครบที่สังคม (อำเภอสังคม)
๔. เส้นทางที่ ๔ ท่องเที่ยวแหล่งโบราณคดี มากมีวัฒนธรรม อุตสาหกรรมการเกษตรทำบ่อ(อำเภอทำบ่อ)
๕. เส้นทางที่ ๕ เส้นทางสายวัฒนธรรม ตำนานบั้งไฟพญานาค ชม ชิม ช้อปสินค้าเกษตรกรรม ล่องเรือแม่น้ำโขง(อำเภอโพนพิสัย)
๖. เส้นทางที่ ๖ เส้นทางสายธรรมะ อารยธรรม เชิงเกษตร ศรีเชียงใหม่ เบิ่งเวียงเคียงโขง (อำเภอศรีเชียงใหม่)
๗. เส้นทางที่ ๗ รัตนวาปีธานีจอมนาคา ล่องแพ ไหว้พระ ตำนานพุทธะ สองฝั่งโขง(อำเภอรัตนวาปี)
๘. เส้นทางที่ ๘ เส้นทางท่องเที่ยววิถีชุมชน ท่องถิ่นสุขใจ ฝ่าไร่ เมืองเกษตรกรรม(อำเภอเฝ้าไร่)
๙. เส้นทางที่ ๙ ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมครบวงจร สัมผัสวิถีชุมชนชาวเมืองหนองคาย เมนูจากปลาน้ำโขง ชมธรรมชาติแสนสวย(อำเภอเมือง)

วัดโพธิ์ชัย และหลวงพ่พระใส

๑. ที่ตั้ง วัดโพธิ์ชัย ตั้งอยู่เลขที่ ๘๗๓ ถนนประจักษ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย อยู่ในเขตการปกครองของคณะสงฆ์ เขต ๒ ภาค ๘ สังกัดคณะมหานิกาย

๒. สภาพของวัด เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๒๔ มีเนื้อที่ ๑๖ ไร่ ๓ งาน ๙๔ ๗/๑๐ ตารางวา มีเนื้อที่เป็นเขตธรณีสงฆ์ ๑ แปลง ขนาด ๘๔ ๑/๑๐๐ ตารางวา ตามโฉนดเลขที่ ๑๑๐๗ และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒ เนื้อที่ กว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร ประกอบพิธีผูกพัทธสีมา เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๓

๓. ประวัติความเป็นมา วัดโพธิ์ชัย ตั้งเมื่อ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๓๖๐ เดิมชื่อ "วัดผิผิว" เนื่องจากบริเวณวัดนี้ใช้เป็นที่พักพิงหรือเฝ้าศพ และมีผิผิว ต่อมาทางราชการจึงได้เปลี่ยนชื่อใหม่ "วัดโพธิ์ชัย" เนื่องจากความเป็นมาในสมัยพุทธกาลที่ถือว่าต้นโพธิ์เป็นไม้มงคล ประกอบกับที่ตั้งของวัดสมัยเก่ามีต้นโพธิ์ใหญ่มาก

๔. หลวงพ่พระใส เป็นพระพุทธรูปสำคัญคู่เมือง ประดิษฐานอยู่ที่วัดโพธิ์ชัย เป็นพระพุทธรูปขัดสมาธิราบ ปางมารวิชัย หล่อด้วยทองสีสุก หน้าตักกว้าง ๒ ศอก ๘ นิ้ว ส่วนสูงจากพระขมับเบื้องล่างถึงยอดพระเกศ ๔ ศอก ๑ นิ้ว มีห่วงกลมขนาด หัวแม่มือจำนวน ๓ ห่วง ติดกับพระแท่นซึ่งหล่อติดกับองค์พระใส สำหรับผูกเชือกติดกับยานเวลาที่อัญเชิญลงมา แห่รอบเมืองให้ประชาชน ได้สรงน้ำในวันสงกรานต์

สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงสันนิษฐานว่า หลวงพ่พระใส เป็นพระพุทธรูปหล่อในสมัยล้านช้าง และตามตำนานที่เล่าสืบต่อกันมาว่า พระธิดา ๓ องค์ แห่งกษัตริย์ล้านช้างเป็นผู้สร้าง บางท่านก็ว่าเป็นพระราชธิดาของพระไชยเชษฐาธิราช ได้หล่อพระพุทธรูปขึ้น ๓ องค์ และขนานนาม พระพุทธรูปตามนามของตนเองไว้ด้วยว่า พระเสริมประจำฟ้าใหญ่ พระสุกประจำคนกลาง พระใสประจำน่องสุดท้อง มีขนาดลดหลั่นกันตามลำดับ

เดิมทีนั้นหลวงพ่พระใสได้ประดิษฐาน ณ เมืองเวียงจันทน์ พ.ศ. ๒๓๒๑ สมัยกรุงธนบุรีได้อัญเชิญไปไว้ที่เมืองเวียงคำ และถูกเชิญมาประดิษฐานไว้ที่วัดโพธิ์ชัย เมืองเวียงจันทน์อีก ต่อมาในรัชกาลที่ ๓ สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิ์พลเสวย เป็นจอมทัพยกพลขึ้นไปรบพุ่งกับเจ้าอนุวงศ์ และได้อัญเชิญพระสุก พระเสริม และพระใส

ลงมาด้วย โดยอัญเชิญขึ้นประดิษฐานบนแพไม้ไผ่ ซึ่งผูกติดกันอย่างมั่นคงล่องมาตามลำน้ำจิม เมื่อล่องมาถึงตรงบ้านเวินแท่นในขณะนั้น เกิดอัศจรรย์แท่นของพระสุกได้เกิดแหกแพจมลงไปในน้ำ โดยเหตุที่มีพายุลูกพัดแรงจัด และบริเวณนั้นได้นามว่า "เวินแท่น"

การล่องแพก็ยังล่องมาตามลำต๋บจนถึงน้ำโขง (ปากน้ำจิม) เฉียงกับบ้านหนองกุ้ง อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดหนองคาย ได้เกิดพายุลูกใหญ่ เสียงฟ้าคำรามคะนองร่ำลั่น ในที่สุดพระสุกได้แหกแพจมลงไปในน้ำ ซึ่งอาการวิปริตต่างๆ ก็ได้หายไปเป็นอัศจรรย์ยิ่ง บริเวณนั้นจึงได้ชื่อว่า "เวินสุก" และพระสุกก็จมอยู่ในน้ำตรงนั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้ ก็ยังเหลือแต่พระเสริม พระใส ที่ได้นำขึ้นมาถึงเมืองหนองคาย พระเสริมนั้นได้ถูกอัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดโพธิ์ชัย ส่วนพระใส ได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ ณ วัดหอก่อง (ปัจจุบันคือวัดประดิษฐ์ธรรมคุณ)

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๔ สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดเกล้าฯ ให้ขุนวรธานีและเจ้าเหม็น (ข้าหลวง) อัญเชิญพระเสริม จากวัดโพธิ์ชัย หนองคายไปกรุงเทพฯ และอัญเชิญพระใสจากวัดหอก่องขึ้นประดิษฐานบนเกวียนจะอัญเชิญลงกรุงเทพฯ ด้วย แต่พอมาถึงวัดโพธิ์ชัย หลวงพ่อพระใสได้แสดงปาฏิหาริย์จนเกวียนหักจึงอัญเชิญลงไปได้ แต่พระเสริมลงกรุงเทพฯ ประดิษฐาน ณ วัดปทุมวนาราม ส่วนหลวงพ่อพระใสได้อัญเชิญประดิษฐาน ณ วัดโพธิ์ชัย อำเภอเมืองหนองคาย จนถึงปัจจุบัน ความอัศจรรย์ของหลวงพ่อพระใสจนได้สมญาว่า "หลวงพ่อเกวียนหัก" และนับจากนั้นเป็นต้นมา หลวงพ่อพระใสก็ได้เคลื่อนย้ายไปที่ใดอีกเลย ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๓๙๙-ปัจจุบัน

๕. เจ้าอาวาส พระธรรมมงคลรังษี (คำบ่อ อรุโณ) น.ธ.เอก (พ.ศ. ๒๕๓๓-ปัจจุบัน) อายุ ๙๕ ปี

พรรษา ๙๕ พระธรรมมงคลรังษี มีนามเดิมว่า คำบ่อ พัสพงษ์

เกิดเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๖ ที่บ้านไชยา หมู่ ๔ ตำบลสระใคร อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย

อุปสมบทเป็นพระภิกษุเมื่อ พ.ศ.๒๔๘๖ ที่วัดศรีบัวบาน ตำบลคำยบกหวาน อำเภอเมืองหนองคาย

เป็นเจ้าอาวาสวัดโพธิ์ชัย พระอารามหลวง และเจ้าคณะจังหวัดหนองคาย เมื่อปี ๒๕๓๓ และที่ปรึกษาเจ้าคณะ ภาค ๘ เมื่อปี ๒๕๕๙

๖.ความสำคัญทางศาสนาต่อชุมชน

วัดโพธิ์ชัย เป็นศูนย์กลางเผยแผ่พุทธศาสนาประจำจังหวัดหนองคาย มีสำนักเรียนพระปริยัติธรรมประจำจังหวัดหนองคาย และเป็นสำนักของเจ้าคณะจังหวัดหนองคาย มีการส่งวิทยากรไปอบรมศีลธรรมแก่ประชาชนในจังหวัดหนองคาย และจัดตั้งวิทยุกระจายเสียงพุทธศาสนาแห่งชาติจังหวัดหนองคาย มีการจัดบรรยายธรรมทุกวันพระทั้งในภาคเช้าและกลางคืนในเทศกาลเข้าพรรษาเป็นประจำทุกปี

หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบ้านเตื่อ

๑. ข้อมูลทั่วไปของชุมชน

บ้านเตื่อ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง บริเวณหมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านเตื่อ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มีความยาวติดลำน้ำโขงประมาณ ๓,๐๐๐ เมตร ห่างจากอำเภอเมืองหนองคาย ไปทางทิศตะวันออก ๒๔ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ๑,๖๑๖ ไร่

ชุมชนบ้านเตื่อ ประกอบด้วย หมู่บ้านที่แยกพื้นที่ปกครองออกเป็น ๔ หมู่บ้าน คือ บ้านเตื่อหมู่ที่ ๒ บ้านเตื่อใต้ หมู่ที่ ๘ บ้านเตื่ออุดม หมู่ที่ ๑๓ และบ้านเตื่อเจริญ หมู่ที่ ๑๕

๒. ความเป็นมาในอดีต

ประวัติความเป็นมาชุมชนบ้านเตื่อ เริ่มก่อตั้งประมาณ ปี พ.ศ. ๒๔๐๐ คำว่าบ้านเตื่อตั้งชื่อตามชื่อต้นไม้ที่มีจำนวนมากบริเวณนั้นคือต้นเตื่อ ชาวบ้านจึงเรียกชื่อหมู่บ้านนี้ว่า “บ้านเตื่อ” ไม่มีประวัติและไม่มีใครทราบว่าบุคคลก่อตั้งบ้านนี้คนแรกชื่ออะไร แต่สันนิษฐานว่าน่าจะอพยพมาจากตำบลสีกาย เขตอำเภอเมืองหนองคายส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งน่าจะมาจาก สปป.ลาว มีนายบุญมี ศรีเมือง ซึ่งข้ามมาจาก สปป.ลาว ได้บวชและสร้าง “วัดอุทุมพร” ขึ้น ต่อมาได้สึกออกมาแต่งงานกับนางมัน และได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรกของบ้านเตื่อ

๓. จำนวนประชากรในปัจจุบัน

๙๙ ครัวเรือน ประชากรรวมทั้งสิ้น ๓๘๓ คน เป็นชาย ๑๗๘ คน เป็นหญิง ๒๐๕ คน

๔. ลักษณะเด่นของ “บ้านเตื่อ”

บ้านเตื่อมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น คือวิถีชีวิตริมโขง ประมงแม่น้ำโขง เลี้ยงปลานิลกระชังในแม่น้ำโขง ปลูกผัก แบบขั้นบันไดริมโขง อนุรักษ์วัฒนธรรม โบราณสถาน (สิมโบราณ) ศาสนสถาน ศิลปะพื้นบ้าน ดนตรีพื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน นำสู่การท่องเที่ยวโดยชุมชน

คำขวัญของบ้านเตื่อ “วิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง เชื่อมโยงวัฒนธรรมอันล้ำค่า ตามรอยพระไชยเชษฐา ปู่วงศ์มณีศรีนาคา ปู่ทองคำ ย่านาค รวมของดีมะเตื่ออุทุมพร”

บ้านเตื่อ มีสิ่งยึดมั่นทางจิตใจ คือ หลวงพ่อใหญ่ทันใจ วัดพังโคน ซึ่งปัจจุบันจมลงแม่น้ำโขง และชาวบ้านยังสร้างศาลา เพื่อเป็นจุดศูนย์รวม ในการสักการะ จนกลายเป็นวัฒนธรรมหมู่บ้าน มีศิลปวัฒนธรรมที่อนุรักษ์ไว้ คือ “โบสถ์มหาอุตม์” การทำ “บายศรี” “ขันหมากเบ็ง” “ประเพณีไหลเรือไฟ” ห้วงเดือนตุลาคม “การลอยกระทงกาบ กล้วยสะเดาะเคราะห์” การแสดงพื้นบ้าน “รำเชิญขวัญ” “เจิ้งเรือ” “รำออนซอนบ้านเตื่อ”

บ้านเตื่อ มีความเชื่อที่ก่อเกิดวัฒนธรรม ประเพณี ๓ เรื่อง คือ

๑) ประเพณี ลอยกระทงดอกไม้ บูชาพระพังโคน ที่จมลงในแม่น้ำโขง และตรงจุดนี้เป็นจุดที่มีผู้พบเห็น ลูกไฟ ประหลาดลอยขึ้นเหนือน้ำ ทุกวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ของทุกปี ชาวบ้านเรียกว่า “บั้งไฟพญานาค” เหตุนี้ ทุกวันพระชาวบ้านจะทำกระทงดอกไม้ไปลอยบูชาพระพังโคน

๒) ประเพณีการทำนากด้วยไบลาน ถวายแด่พระเจ้าไชยเชษฐาธิราช ซึ่งชาวบ้านเตื่อเชื่อว่าพระองค์โปรดการต่อนก เลี้ยงนก ชาวบ้านจะนำไบลานมาสานเป็นนก และจะนำมาผูก ตรึงสถานที่เชื่อว่าพระองค์และคณะมาพักแรม (วัดพังโคน)

๓) ประเพณีรำบวงสรวง หลวงพ่อพุทธมโนมัย(หลวงพ่อทันใจ) ทำให้มีความสุข ความเจริญ

๕. กิจกรรมสำคัญของชุมชน

(๑) ตลาดวิถีชีวิตชุมชน “ตลาดประชารัฐต้องชม” (ทุกวันพุธ) เมนูเด็ด “ปลาจุ่ม” ในบรรยากาศ ชิลๆ “หย่อนขากินปลา”

(๒) กิจกรรมการมีส่วนร่วมระหว่างนักท่องเที่ยว กับชุมชน ประกอบด้วยกิจกรรม ล่องเรือยนต์ชมฝั่งโขง ทำกระทงดอกไม้บูชาพระพังโคน ทำนากไบลาน บูชาพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช ฯลฯ

(๓) Home stay และกิจกรรมสาธิตของแต่ละครัวเรือน เช่น การทำสบู่ แชมพู สบุน้ำไฟพื้นบ้าน การแปรรูปอาหาร ปลานิล มะม่วงแช่อิ่ม ฯลฯ

๖. ผลิตภัณฑ์เด่นของ “บ้านเตื่อ”

๑) สินค้า

- ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลา ได้แก่ ปลานิลแดดเดียว ปลาหยอง ปลาร้าบอง ปลาสาม แหนมปลานิล ปลาเชียง ไข่อั่วปลา และปลาจุ่ม

- ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร เช่นลูกมะเดื่อกวน มะเดื่อแช่อิ่ม ห่อหมกมะเดื่อ น้ำมะเดื่อ น้ำพริกข้าว มะม่วงแช่อิ่ม สบู่ (มะเดื่อ พริกข้าว มะขาม)

- ผลิตภัณฑ์แปรรูป เลือกก แปรรูปโคมไฟจากเลือกก

- เมนูอาหาร ปลาจุ่ม ปลาเผาพื้นเมือง ปลานึ่งแจ่วมะเขือเทศ

๒) บริการ กิจกรรมท่องเที่ยว

- ล่องเรือชมโขงลอยกระทงบูชาวัดพังโคน (บริเวณที่วัดจมลงได้น้ำ)
- นวดแผนไทย
- ศึกษาดูงาน กลุ่มแปรรูป ปลานิล (ปลาหย่อง ปลาแดดเดียว ฯลฯ)

แปรรูปมะเดื่อ

- ศึกษาดูงานกลุ่มทอเสื่อกก
- กิจกรรมการมีส่วนร่วม (การทำกระทงดอกไม้ การพับนก การทำขันหมากเบ็ง)
- ชมการแสดง รำต้อนรับนักท่องเที่ยว บายศรีสู่ขวัญ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

๑. ประวัติความเป็นมา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งวิทยาเขตหนองคาย ตามมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๓๘ และ ๘ ตุลาคม ๒๕๓๙ ตามโครงการขยายโอกาสอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาคอย่างมีคุณภาพ ซึ่งโครงการจัดตั้งวิทยาเขตหนองคายได้บรรจุเป็นโครงการในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ ๘ (๒๕๔๐-๒๕๔๔) ของทบวงมหาวิทยาลัย ตามนโยบายกระจายความเจริญและโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคของรัฐบาล โดยสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น คราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ มีมติเห็นชอบให้รับนักเรียนรุ่นแรก จึงถือเอาวันที่ **๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑** เป็นวันสถาปนาวิทยาเขตหนองคาย โดยเริ่มรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ๒ หลักสูตร คือ หลักสูตร เศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน โดยฝากเรียนที่ คณะวิทยาการจัดการ และได้ย้ายนักศึกษาและบุคลากรจากจังหวัดขอนแก่นมาจัดการเรียนการสอน ณ สถานที่ตั้ง จังหวัดหนองคาย เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓

๒. ที่ตั้ง เลขที่ ๑๑๒ หมู่ ๗ ตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย บนที่สาธารณประโยชน์ โคกสูงหนองเดิ่น พื้นที่ ๕๑๖-๒-๔๓ ไร่ และที่ดินที่ได้จากการบริจาคจากภาคเอกชนจำนวน ๓๗-๓-๓๙.๙ ไร่

๓. หน่วยงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

- ๑) สำนักงานวิทยาเขตหนองคาย
- ๒) คณะบริหารธุรกิจ
- ๓) คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์และวิศวกรรมศาสตร์
- ๔) คณะสังคมศาสตร์บูรณาการ
- ๕) คณะศิลปศาสตร์
- ๖) โครงการจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพและพยาบาลศาสตร์
- ๗) พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำจังหวัดหนองคาย
- ๘) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

๔. หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย มีการจัดการเรียนการสอน ๔ คณะวิชาและ ๑ โครงการจัดตั้งคณะ จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๔ หลักสูตร ระดับปริญญาโท จำนวน ๕ หลักสูตร และปริญญาเอก จำนวน ๒ หลักสูตร และมีการจัดการศึกษาในระดับโรงเรียนสาธิต ดังนี้

๑) คณะบริหารธุรกิจ เปิดสอน ระดับปริญญาตรี ๔ หลักสูตร ปริญญาโท ๑ หลักสูตร ได้แก่ บริหารธุรกิจบัณฑิต (การเงิน/การเงินธุรกิจ) บริหารธุรกิจบัณฑิต (ธุรกิจระหว่างประเทศ) บัญชีบัณฑิต (บัญชีบัณฑิต) บริหารธุรกิจบัณฑิต (การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ) และบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) (การเป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรม)

๒) คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์และวิศวกรรมศาสตร์ เปิดสอน ระดับปริญญาตรี ๕ หลักสูตร ปริญญาโท ๒ หลักสูตร ปริญญาเอก ๒ หลักสูตร ได้แก่ วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การประมง) วิทยาศาสตร์บัณฑิต (การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาการคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ) วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย) วิทยาศาสตร์บัณฑิต (อุตสาหกรรมเกษตร) วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ทรัพยากรชีวภาพประยุกต์) วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วิศวกรรมโทรคมนาคม อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์) ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ทรัพยากรชีวภาพประยุกต์) และปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิศวกรรมโทรคมนาคม อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์)

๓) คณะสังคมศาสตร์บูรณาการ เปิดสอน ระดับปริญญาตรี ๓ หลักสูตร ปริญญาโท ๑ หลักสูตร ได้แก่ เศรษฐศาสตร์บัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจและการจัดการ) รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) นิติศาสตรบัณฑิต และนิติศาสตรมหาบัณฑิต

๔) คณะศิลปศาสตร์ เปิดสอน ระดับปริญญาตรี ๑ หลักสูตร ปริญญาโท ๑ หลักสูตร ได้แก่ ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการธุรกิจ) ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา)

๕) โครงการจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพและพยาบาลศาสตร์ เปิดสอนระดับปริญญาตรี ๑ หลักสูตร เปิดรับนักศึกษาปีแรก ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ ได้แก่ พยาบาลศาสตรบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์)

๖) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย เปิดสอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยเปิดรับนักเรียนรุ่นแรกในปีการศึกษา ๒๕๖๑

๕. จำนวนบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย มีจำนวนบุคลากรทั้งสิ้น ๒๘๖ คน เป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน ๑๔๙ คน บุคลากรสายสนับสนุน ๑๓๗ คน

๖. จำนวนนักศึกษา/นักเรียน ในปีการศึกษา ๒๕๖๑ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย มีจำนวนนักเรียน/นักศึกษา ทั้งสิ้น ๓,๐๔๕ คน ปริญญาตรี ๒,๙๒๐ คน ปริญญาโท ๖๔ คน ปริญญาเอก ๕ คน และนักเรียนสาธิต ๖๐ คน

๗. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว จำนวน ๓ คณะวิชา ส่วนคณะที่เหลือนักศึกษายังไม่ครบกำหนดการสำเร็จการศึกษา ข้อมูลย้อนหลัง ๔ ปีการศึกษา

๘. จำนวนผลงานวิจัยและโครงการบริการวิชาการ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย จำนวนผลงานวิจัย ๘๐ ผลงาน จำนวนโครงการบริการวิชาการ ๕๗ โครงการ ดังนี้

ที่	คณะ	ผลงานวิจัย	โครงการบริการวิชาการ
๑	คณะบริหารธุรกิจ	๑๘	๒๐
๒	คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์และวิศวกรรมศาสตร์	๔๕	๒๐
๓	คณะสังคมศาสตร์บูรณาการ	๑๐	๑๐
๔	คณะศิลปศาสตร์	๗	๗
	รวม	๘๐	๕๗

สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล
เลขที่ 1 ถนนนครปฐม เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300